

SISSISANOMAT

SISSISANOMAT

Stadin Sissit

I / 2023

**Venäjän oikeudeton
hyökkäyssota Ukrainassa
– havainnot sissitoimin-
nasta.**

Sivu 10

SISSIT SUUNNISTAA.

Sisseille tehdyn jäsenkyselyn pohjalta päätettiin järjestää **Sissit suunnistaa** -kurssi.

Kurssilla tutustutaan suunnistukseen lajina, sekä opetellaan kompassin käyttöä, karttamerkkejä ja kartan lukua niin, että kurssin päätteeksi osallistuja kykenee käydä suunnistamassa ja liikkua turvallisesti maastossa.

Kurssin ensimmäinen osa toteutettiin 30.3.Teams -kokouksena aiheena perusteet ja karttamerkit.

Toisella ja kolmannella kerralla harjoitellaan Leppävaaran urheilupuistossa kerraten perusteita pareittain harjoitusradalla ja kolmannella kerralla itsenäisesti tai pareittain.

Neljännellä kerralla osallistutaan iltarasteille.

Tervetuloa mukaan !

PÄÄTOIMITTAJALTA

Vuoden alku

Vuoden ensimmäinen virallinen numero on nyt käsissäsi. Teknisistä syistä viime vuoden viimeinen numero saatiin postiin vasta tammi-kuussa, netissä se oli luettavissa jo viimevuoden puolella.

Tässä lehdessä on taas paljon asiaa ja uusia kirjoittajia. Muutama juttu piti olla jo edellisessä numerossa, mutta taitolisista syistä jouduimme siirtämään ne tähän numeroon.

Lehden taittaja vaihtuu, kiitos Eeva Kulmalalle näyttävästä lehdestä 3/2022. Taitosta huolehtii jatkossa Nikolai Ylirotu, hän on tehnyt ohjeet juttujen kirjoittajille, niiden avulla taiton pitäisi onnistua sujuvasti. Jos materiaali toimitetaan valmiina PDF-tiedostona, sen sijoittelu muun materiaalin joukkoon vaatii ylimääräistä työtä, mikä viivästyttää painokuntoon saattamista ja myöhästyttää lehteä. Ohjeet löytyvät kotisivuiltamme viestinnän alta.

Lehtitoimikuntaan kaivataan vahvistusta. Jos olet kiinnostunut lehden tekemisestä ja omaat taittokokemusta, ota yhteyttä päätoimittaja(at)stadinsissit.fi. Toimikunnan kokoonpano tällä hetkellä Nikolai Ylirotu, Christer Mikkonen ja allekirjoittanut. Eri toimikuntien vetäjät yksittäisten tapahtumien järjestäjät avustavat toimikuntaa kirjoittamalla tapahtumista juttuja lehteen.

Matti Huomanen
Päätoimittaja

PUHEENJOHTAJALTA

Varaudutaan

Suomea pidetään poikkeusoloihin varautumisen mallimaana. Asia nousi suurempaan tietoisuuteen koronan aikana – ei ehkä aina onnistumisina – ja varsinkin Venäjän Ukrainaan kohdistuvan brutaalisen suurhyökkäyksen alkamisen jälkeen. Meitä on kehoitettu hankkimaan 72 tunnin kotivara, varamaan käteistä ja pitämään katse valppaana.

Jokainen pyörittää arkeaan normaalisti, mutta toivottavasti myös varautuu tahollaan ja tavallaan. Niin varautuvat myös Sissit. Kalustoa on hankittu ammunnan, salin sekä maastotoiminnan tarpeisiin. Sissien jäseniltä on alkuvuodesta kysytty näkemyksiä ja mielipiteitä toiminnan kehittämiseksi. Toimintaa on laajennettu ja tullaan edelleen laajentamaan mahdollisuuksien mukaan ja vetäjävoimien sallimissa rajoissa. Eräänlaista varautumista tämäkin.

Alkushokin jälkeen on vaarana, että puhti hiipuu ja ajaudutaan vanhaan, passiivisempaan olotilaan, mitä erilaisiin valmiusasioihin tulee. Tämä tulee välttää. Vararengas – niillä kellä sellainen on – pitää olla aina painetta.

Sissien toiminnan määrä ja laatu on kiinni ennen kaikkea toiminnan toteuttavista ihmisistä. Lisää toimijoita tarvitaan. Muuten ei ainakaan määrä kasva, eikä varautuminen jatku. Vararengas voi pehmetä.

Miten Sinä aiot parantaa varautumista?

Vesa Vepsä
Sissikerhon puheenjohtaja

STADIN SISSIT

Kerhoyhtymämme muodostuu kahdesta saumattomassa yhteistyössä toimivasta yhdistyksestä: Helsingin Sissikerho ry ja Helsingin Sissiosasto ry. Toimintamme on aina perustunut ajatukseen, jonka mukaan olemme täällä kaikki isänmaan asialla ja samanlaisia pulliaisia ikään, sukupuoleen, siviiliammattiin ja sotilasarvoon katsomatta.

Stadin Sissit tarkoittaa reipasta reserviläistöimintää ja kantaviin pääperiaatteisiin on aina kuulunut vastuuntunto, omatoiminen taitojen kehittäminen ja vahva maanpuolustushenki. Se ei ole menneiden tapahtumien muistelu eikä uhoamista vaan fyysisen ja henkisen kunnan ylläpitämistä, vastuun ottamista tämän maan perinteistä ja tulevaisuudesta, yhdessä ja jokainen omalta osaltaan.

SISSISANOMAT

Päätoimittaja Matti Huomanen
Taitto Nikolai Ylirotu
Verkkolehti www.stadinsissit.fi

Stadin sissien jäsenlehti
Vuodesta 1960
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

PAINOPAikka
Mailhouse

SISÄLTÖ

Kokonaismaanpuolustuksesta	5
Jouluaaton kunniavartio 2022	6
Loppiaistulet 2023	7
Kamppailutaidon oppiminen	8
Venäjän oikeudeton hyökkäyssota Ukrainassa – havainnot sissitoiminnasta	10
Ylennetyt	13
Toiminta tutuksi -ilta	14
Erään kontin tarina, tai kahden	16
Bengtskärin taistelu	18
Talvisodan päättymisen muistojuhla	21
Esikuntakurssi Jälleen kovatasoisena ja vaativana	22
Muistaminen, palkitseminen ja jumppa	23
Jukka Kalervo im Memoriam	24
Oltermanni 2023 Kolmas kerta toden sanoi	26
EUNAFOR MED IRINI 08/2022-12/2022	28
Sissien jäsenkysely	32
Sissien perinteikäs Pahkis 2023 -harjoitus järjestetään 22.-24.9.2023 Haminassa	34
Sissihiihto 14.-15TAM23	35
Tervetuloa kevätisaunaan perjantaina 9.6.	36

KUNNIAPUHEENJOHTAJALTA

Kokonaismaanpuolustuksesta

Tätä kirjoitettaessa Venäjän oikeudeton hyökkäyssota Ukrainaan jatkuu toista vuotta ja Suomen liittymissopimus Natoon odottaa Unkarin ja Turkin ratifiointeja. Olkiluoto 3 on aloittanut sähköntuotannon ja Euroopan riippuvuus venäläisestä fossiilisesta energiasta on vähentynyt edelleen. Venäjän makrotalousluvut heikkenevät entisestään. Näyttää siltä, että rankasti yleistäen kolmas itsenäisyystaistelumme on melko hyvässä vauhdissa. Haasteita kuitenkin riittää ja haluan kiinnittää huomiotanne joihinkin meitä kaikkia koskeviin asioihin.

1. **Henkilökohtainen valmius** on pidettävä kunnossa. Meidän on varustauduttava mahdollisesti tuleviin hankaluuksiin ja erilaisiin ilkeyksiin pitämällä henkilökohtainen ja lähipiirin kriisisietokyky riittävällä tasolla. Polttoainetta, ruokaa, vettä, virtalähteitä ja käteistä rahaa on varattava ja ennen kaikkea suunnitelmat on pidettävä kunnossa. Mahdollisuuksien mukaan on varattava myös ”kättä pidempää”. Yhteiskunta voi joutua yllättävien häiriöiden kohteeksi. Emme voi kaikessa luottaa yhteiskuntaan. Oma apu ja toimintakyky ovat avainasemassa.

2. **Taloudellinen tilanne** ei ole paras mahdollinen. Inflaatio, mahdollinen taantuma ja tietenkin yhä kasvava valtionvelka ovat merkittäviä ongelmia. Ikääntyvä väestö aiheuttaa väistämättä yhä lisääntyviä hoitokuluja ja niiden kattami-

nen lisääntyvällä velanotolla ei ole kestävä ratkaisu. Nyt viimeistään kannattaa kuunnella mm. Valtiovarainministeriön kannanottoja ja pyrkiä osaltaan sopeutumaan tarvittaviin muutoksiin. Toivon, että vaalien jälkeinen eduskunta ja nimitettävä hallitus saavat tehdyksi tarpeelliset sopeutustoimet. Pidän selvänä, että näihin toimiin sisältyy lisää veroja ja pienentyviä etuja, mikä tietenkin tuntuu omassa kukkarossa. Toivon,

että pitkään lykättyjä, välttämättömiä rakennemuutoksia saadaan edistettyä.

3. Jokaisen omalla vastuulla on riittävän **fyysisen kunnan ylläpitäminen**. Tällä on myös merkitystä kansanterveyden kautta valtiontalouteenkin, ja riittävä kunto voi olla ratkaisevassa asemassa meille asetettujen tehtävien täyttämismahdollisuuksille. Harrastakaa siis liikuntaa ja harjoitelkaa maanpuolustuksen kannalta merkityksellisiä taitolajeja, jokainen omaan tahtiinsa ja mielellään samanhenkisten kavereiden kanssa.

Tässä on tehtäviä ja vaatimuksia. Niiden täyttäminen jokaisen mahdollisuuksien mukaan on kunniatehtävämme maanpuolustajina ja, kuten mielelläni ajattelen meistä kaikista, Isänmaan Puolustajina.

Maanpuolustusterveisin
Urho Ilmonen

Jouluaaton kunniavartio 2022

Hietaniemen kappelissa käy vilске, kun tuleva vaihto etsii kuumeisesti vaatekasoista sopivan kokoista lumipukua ja miehistövyötä. Vaatevaihdon lomassa ehditään vaihtaa kuulumisia – taas on tuttuja koolla. Vielä turkislakki päähän ja pian ulos, ennenkuin tulee hiki. Ulkona tuivertaa Seurasaarenselältä puhaltava hyinen tuuli. Useimmat paikalla olijat ovat kerääntyneet Hietaniemeen osana perinteisiä jouluritualeja, eikä heidän juuri tarvitse opiskella telineelle ripustettuja, roikkalampun valaisemia opetustauluja vaihdon kulusta. Paikalla on ilahduttavasti reilu tusina sissejä, joukossa myös pari ensikertalaista.

Vaihdonjohtaja järjestää vartion parijonoon ja kertoo vaihdon kulun. Marskin paaden paikat menevät kunniavartion veteraaneille – tällä kertaa ristille saatiin viisi kummallekin puolelle. Pariton määrä olisi merkinnyt sitä että joukon pisin olisi joutunut seisomaan kynttilöiden keskellä, ristin linjalla. Eipä siinä mitään – ainakin jalat olisivat saaneet lämpöä kynttilämerestä.

Viimeiset taistelijaparien tarkistukset, että huppu on siististi, omat välivaatteet eivät näy lumipuvun alta, ja MPK:lta lainattujen rynnäkkökiivääri- mockupien hihnojen pituudet säädetään kohdilleen. Kello tulee pykälään ja Tomi Valko-

nen vetää miekkansa esille ja komentaa vartion liikkeelle. Marssi sujuu tänä vuonna keskimääräistä paremmin tahdissa.

Tuhannet kynttilät valaisevat pimeään jouluisen hautausmaan. Maa on tänä vuonna kerrankin valkoinen ja näkymä melkein taianomainen. Sankariristille ja Marskin paadelle kertyy kynttilöitä tasaisena virtana. On erinomaisen rentouttavaa vain seisoa hiljaa levossa ja rauhoittua jouluaaton kiireistä – tästä ei pääse mihinkään, eikä kyllä haluaisikaan.

Aika kuluu nopeasti ja yks kaks vaihdonjohtajan miekan teräs välkähtää lamppujen valossa. Matti antaa sulkeiskomennot paaden etunurkalta ja vaihtomme lähtee palaamaan kohti kappelia – ehkä lievästi helpottuneena siitä että kaikki sujui jälleen kuten pitikin. Ei näyttävintä paraatimarssia, vaan tilanteeseen sopivaan suomalaisen eleettömään tyyliin.

Sissit ovat olleet osa jouluaaton kunniavartiota kymmeniä vuosia. Joka vuonna olemme saaneet runsaslukuisen vartion kokoon.

Tervetuloa mukaan kaikki kiinnostuneet jäsenet!

Loppiaistulet 2023

Sissien perinteinen vuoden avaus Lopella sujui perinteiden mukaisesti. Etukomennuskunta saapui paikalle puolilta päivin tuoden mukanaan esivalmistellun illallisen. Tällä kertaa sopan oli keittänyt Ukrainasta pakolaisena tullut Galina, keitto oli punajuurikeitto höystettynä keitetyllä porsaanlihalla ja smetanaa tietenkin päälle.

Paikalle tuli parikymmentä sissiä, uusiakin kävijöitä oli muutama. Ikähaitari oli 30 - 83 vuotta. Yöpymään laavulle jäi 8 sissiä.

Ruokailun aikana muisteltiin neljää viime vuonna poisnukkunutta sissiä, heille sytytettiin muistokynttilä. Harry kävelytti osallistujia nuotion ympäri kysyen sotilasaiheisia kysymyksiä, oikea vastaus salli jatkaa matkaa, väärä pudotti pelistä pois.

Sää oli kirpikka pakkassää, onneksi nuotion lämpö lämmitti mukavasti.

Matti

Kamppailutaidon oppiminen

Johdonmukainen kamppailutaidon opettelu ei ole ihan yksiselitteinen asia, mutta perustahan oppimiselle on selkeä. Se kehittyy mitä kehittää. Juoksemaan oppii juoksemalla ja hyväksi sohvaperunaksi oppii sohvalla makoilemalla.

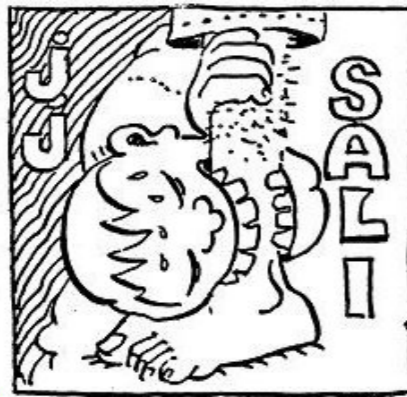
Kamppailutaidon opiskelussa on kuitenkin perusrheiluun nähden pieniä lisähaasteita.

Harjoittelun tulisi kehittää mieltä, kuntoa, kehohallintaa ja taistelutaitoja. Kunnon jakehohallinnan kehittämiseen löytyy helposti työkaluja, mutta miten harjoittaa mieltä ja taistelutaitoja?

Jos yksinkertaistaa, niin ihminen rakentuu kehon ja mielen tasapainoisesta kokonaisuudesta.

Henkinen puolikin kehittyy fyysisen harjoittelun pyörteissä. Etenkin kamppailullisesti tärkeä asenne kehittyy harjoittelun ollessa tarpeeksi haastavaa ja sisältäessä kohtaamisia, joista lopulta suoriutuu hyvin vaikka aikaisemmin ne ovat tuntuneet jopa mahdottomilta. Pidempiaikaisen kamppailuharjoittelun myötä harjoittelijan asenne muuttuu avoimemmaksi, sisukkaammaksi ja itsensä oppimisen myötä myös kehittyä toimintavarmuus erilaisiin käytännön tilanteisiin.

Kamppailutaitojen oppimiseen löytyy valtava määrä erilaisia lajeja. Perushaaste on silti sama eli miten ihmeessä voi opetella taistelu-/kamppailutaitoja ilman, että rikkoo harjoituskumppanin tai menee itse jatkuvasti rikki? Tehokas toimintamalli fyysisessä kohtaamisessa sisältää harjoitteita, joilla vaikutetaan radikaalisti toisen terveyteen. Jos näitä harjoitteita tekee kontrolloidusti satojatuhansia toistoja, niin vääjäämättä joskus se vahinko jollain tasolla tapahtuu... Tai sitten

harjoittelu on vain teoreettista keskusteluryhmäilyä, jolloin kamppailutaito eikä se asennekaan oikeasti kehity vaikka ns. ”pää kasvaakin” uusiin mittoihin.

Perustekniikan harjoittelun lisäksi harjoittelun tulisi siis sisältää saman tekniikan hyödyntämistä liikkeestä, erilaisista lähtötilanteista ja tavoitteista.

Käytetään siis hyödyksi sitä, mitä kohdehenkilö kulloisessakin kohtaamisessa meille tarjoaa. Tällaisessa harjoittelussa yksittäisen tekniikan osaaminen alkaa harjoitus harjoitukselta muuttua taidoksi, joka toimii nopeassakin tapahtumassa ns. harjoiteltuna heijasteena eikä liian myöhään tapahtuvana tilanteessa mietittynä tekniikkana.

Combat Ju-Jutsun tarkoituksena on saattaa yleisesti kamppailulajeissa opeteltava staattinen kikkakokoelma harjoittelijalle todelliseksi dynaamiseksi taidoksi. CJJ harjoittelussa keskitytään periaatteiden ymmärtämiseen ja hyödyntämiseen enemmän kuin yksittäiseen tekniikkaan.

Periaatteiden ymmärtäminen mahdollistaa harjoittelijan taidon kehittämisen. Tämä tosin on valmentajille hieman vaativampaa. CJJ valmentaja ei voi koskaan vastata hänelle esitettyyn kysymykseen ”no kuin näin se on vyötekniikkalistan kirjoitettu” tai ”näin se tekniikka aina on tehty”. Valmentajalta tulee siis aina löytyä oma kohtainen peruste, miksi hän tekee kyseisen tekniikan tässä tilanteessa näyttämällään tavalla.

Mitkä ovat omat lähtökohtasi ja tavoitteesi kamppailutaidon oppimisessa ?

Omat lähtökohdat on hyvä tunnistaa ja tunnustaa rehellisesti. Ne voivat sisältää vaikkapa aikaisemmin harjoiteltuja kamppailulajeja, urheilulajeja, fyysisiä rajoitteita tai vaikkapa tämän hetken

heikko fyysinen kunto. Kaikki harjoittelijat ovat jollain tavalla erilaisia yksilöitä. Mikäli taustalla on jo opittuja kamppailutaitoja, niin CJJ:ssä ne eivät ole mitenkään rasitteita tai poisopittavia vaan niille valmiuksille voidaan rakentaa hyvä kokonaisuus. Mikäli taas tunnistat, että esim. aerobinen kunto on heikko, niin kannattaa CJJ:n oheen lisätä itselle aerobista harjoittelua esim. ihan yksinkertaisesti lenkkeilyä, pyöräilyä tms. liikuntaa.

Tarkoituksenmukainen tavoitteen asettelu on myös olennaista. Meillä tavoitteena on hyväkuntoinen ja kamppailukykyinen reserviläinen. Hyväkuntoinen tarkoittaa sitä, että käytännössä jokaisessa harjoituksessa tulee kunnon hiki ja sen lisäksi harjoittelija pysyy mahdollisimman ehjänä.

Yleensä harjoittelijan tavoite on saada myös siivilielämän tarpeisiin taitoja esim. kuinka puolustaa itseään tai läheisiään katuväkivaltilanteessa. Combat Ju-Jutsu järjestelmänä tarjoaa mahdollisuuden saada työkalut reserviläisen lähitaistelutaidon lisäksi myös arkipäivän fyysiin koh-

taamisiin eli näihin virallisemmin termein hätävarje- ja voimankäyttötilanteisiin.

Oppimisen käytännön toteutus on kuitenkin se tärkein asia!

Kaikenlaisia tavoitteita voi itselleen asettaa ja erilaisista asioista voi haaveilla, mutta kamppailutaidon oppimista ei tapahdu pelkästään asioista lukemalla vaan tekemällä. Se ensimmäinen asia on siis säännölliseen harjoit-

teluun sitoutuminen. CJJ järjestelmänä taas antaa mahdollisuuden oman kehityksen mukaisten tavoitteiden asetteluun ja taitotason kehityksen tarkasteluun vyötasojärjestelmän kautta.

Nähdään siis salilla. Tsemppiä kevään harjoitteluun!!!

t.

Jori

Voimankäyttökouluttaja,
Kamppailulajivalmentaja ja
Terve urheilija -kouluttaja

Venäjän oikeudeton hyökkäyssota Ukrainassa – havaintoja sissitoiminnasta

Venäjän helmikuussa 2022 aloittama oikeudeton hyökkäyssodan vaihe Ukrainaan tarjoaa mielenkiintoisen tarkastelunäkökulman sissitoiminnan ilmentymiin taisteluissa kuluneen vuoden ajalta.

Kenties merkittävimpiä sotataidollisia havaintoja kuluneen vuoden ajalta ovat olleet yhtäältä koko Venäjän hyökkäyssodan yllätyksellisyys, päämäärät ja tavoitteet, sekä toisaalta Ukrainan valmius puolustaa valtiollista suvereniteettiaan kaikin mahdollisin keinoin eritoten läntisen yhteisön tuella.

Huhtikuussa 2021 tilanne Venäjän toimissa sekä välit Ukrainaa kohtaan alkoivat kiristyä entisestään. Esimerkiksi Ukrainan pyrkimykset Euroopan Unionin täysvaltaiseksi jäseneksi sekä tavoite Natoon liittymisestä olivat presidentti Putinin hallitsemalle Venäjälle ja Kremlin sisäpiiriin hallinnolle liikaa.

Siksi Venäjän kaikessa toiminnassa näyttäytyi yhä selvempi strategisen syvyyden tavoittelu ja yhtenäinen turvallisuusvyöhyke, joka ulottui Kremlin kartoilla arktiselta alueelta Mustanmeren kautta Välimerelle. Venäjän päätavoitteena oli selvään etupiirijakoon perustuva turvallisuusrakenne Euroopassa.

Kaikesta päätellen vaikuttaa siltä, että Kremlille ja Putinille päätös käyttää asevoimia päämäärän ja tavoitteen saavuttamiseksi oli vuoden 2021 lopulle tultaessa väistämätön, joskin hyvin selvä ratkaisu.

Päämäärän selkeys perustui kuitenkin Putinin ja hänen lähipiirinsä olettamukseen nopeasta erikoisoperaatiosta, jonka selvinä tavoitteina olivat Ukrainan hallinnon kaataminen ja korvaaminen venäjämielisellä hallinnolla, läntisen yhteisön eristäminen Ukrainasta, Donbassin valtaaminen,

Ukrainan meriyhteyksien pysyvä katkaisu ja turvattu maayhteys Krimille ja Transnistriaan.

Ukrainan mahdollisuudet hyödyntää sissisodankäynnin menetelmiä

Yleensä sissisodankäynnin menetelmiä, kuten sissitoimintaa käytetään miehitysuhtaan alaiseksi joutuneessa maassa määrällisesti ylivoimaista ta-

vanomaista asevoimaa tai miehittäjän asevoimia vastaan. Sissitoiminta ei taktiikallaan tavoittele sodan voittamista, vaan sen keinoilla pyritään vaikeuttamaan miehittäjän toimintaa sekä tukemaan tavanomaista sodankäyntiä. Sissitoiminnan hyödyntämistilanteessa puolustettava maa on yleensä kokonaan tai suurimmaksi osaksi vihollismiehityksen alaisuudessa, ja varsinaiset puolustukselliset sotatoimet ovat joko päättyneet tai vaikeuksissa.

Yleensä ylivoimaista vihollista vastaan puolustautuva maa käy laajamittaista häirintä, kulutus- ja hidastamissotaa niin rintamalla kuin rintamalinjojen takana, vihollisen selustassa iskien sissitoiminnan kaltaisella tavalla vihollisen elintärkeisiin ja helposti haavoittuviin kohteisiin, kuten huoltoreitteihin.

Pyrkimyksenä on **hidastaa, kuluttaa ja sitoa** hyökkääjää, jolloin puolustajan asevoimilla on aikaa järjestää puolustusta ja koordinoida paremmin vastahyökkäyksiä vihollista tai miehittäjän asevoimia vastaan. Nykyaikaiseen sissitoimintaan kuuluu myös mittava tiedustelutoiminta, ja se on keskitetyn johdon alaisuudessa erittäin hyvin koordinoitu ja sisältää taistelutiedustelun piirteitä. Suurin ero oikeastaan perinteiseen sissisotaan on se, että toiminta käydään varsinaisten sotatoimien aikana, ja vihollinen yrittää järjestää mittavaa vastasissitoimintaa alueella.

Everstiluutnantti Marko Palokangas
Sotilasprofessori (yleinen sotataito), everstiluutnantti

Sissitoiminta perustuu muutamaisiin seikkoihin, jotka tekevät siitä menestyksekkään puolustuksellisen sodankäynnin muodon. Hyökkäävä osapuoli on raskas liikkeissään, koska sen on organisoitava armeijan toiminta vihollisalueella. Sissitoimintaosastot ovat pieniä, erillään toimivia ryhmiä ja joustavia liikkeissään, vaikkakin ne voivat toimia myös keskitetyn johdon alaisuudessa. Sissitoiminnassa taistelut pyritään aloittamaan silloin kun se puolustavalle osapuolelle sopii parhaiten, käytännössä päästään iskemään yllättäen, nopeasti ja vihollisarmeijan elintärkeitä kohteita, kuten huoltoa, johtamisyhteyksiä ja -paikkoja, komentoketjua tai sivustoja vastaan.

Kun hyökkääjä joutuu jakamaan resurssejaan sissejä vastaan suunnattuun toimintaan, vaikeutuu kohdealueen operaatio ennestään. Sissitoiminnan suurin hyöty ei usein olekaan itse sissiskuissa tuhotut resurssit, vaan se että vastustaja joutuu sitomaan suuren määrän joukkoja suojelemaan resurssejaan sissi-iskuilta. Sissien alueen tuntemus ja asukkaiden antama tuki – äänen tön vastarinta – näyttelee suurta osaa koko toimintaa ajatellen.

Tämä aiheuttaa hyökkääjän ”näkyminen” ja puolustajan ”piiloutuminen” jolloin sisseillä on etu päättää missä, milloin ja miten taistellaan. Iskut ovat yleensä erittäin nopeita ja niillä pyritään maksimaalisen vahingon tuottamiseen kohteessa. Sissitoiminta ilman vakinaisen asevoiman tukea on tuomittu epäonnistumaan.

Tätä kaikkea vasten on tiedostettava, että Ukraina kyky torjua Venäjän laajamittaista hyökkäystä oli parantunut merkittävästi vuodesta 2014 lähtien. Sillä oli asevoimissa noin 250 000 sotilasta ja koulutettua reserviä jopa 900 000 taistelijaa, joista taistelukokemusta omaavia veteraaneja jopa 300 000 henkilöä.

Ukrainan puolustusvoimat olivat myös saaneet vuosien ajan läntisen yhteisön tukea, muun muassa sotilaskoulutuksen ja erilaisten strategisen sekä operatiivis-taktisen konsultoinnin myötä. Vaikka Ukrainan kansa ei puolustusvoimien ollut helmikuussa 2022 läheskään tasa-veroisen Venäjään nähden, oli sillä kuitenkin etunaan kotimaansa puolustamisen kautta nouseva henkinen tahto sekä mahdollisuus kääntää pe-

Ukrainan armeijan sotilas tuhotun Donetskin separatistien rekan luona

rintainen sodankäynti vastarintataisteluksi ja sissitoiminnaksi, jossa kaikilla epäsymmetrisillä keinoilla voitiin kiistää Venäjän sotilaallinen ylivoima. Päämäärän selkeys oli Ukrainan kannalta hyvin selvä; raju puolustustaistelu kansan ja valtiollisen olemassaolon puolesta kaikin mahdollisin keinoin.

Vuodenajat ja olosuhteet Ukrainan tukena

Vuodenaikojen vaihtelut vaikuttavat yleensä sissitoimintaan. Sissitoiminnalle lienee kesä suotuisinta aikaa. Joukkojen majoittaminen ja huoltaminen sekä liikkeiden salaaminen on tällöin helpompaa kuin talvella.

Joukot voivat tarvittaessa olla miltei jatkuvasti liikkeellä ja näin ylläpitää toimintavapauttaan vihollisen voimakkaistakin vastatoimenpiteistä huolimatta. Liikkuvuutta parantaa lisäksi keveämpi varustus, joka säästää voimia ja lisää päiväsiirtymisten ja operaatioiden pituutta. Tosin valoisat kesäyöt helpottavat myös vihollisen varmistustoimenpiteitä ja suosivat lentotiedustelua, mutta suuremmat edut ovat kuitenkin sissien puolella.

Talvi vaikeuttaa erityisesti sissijoukkojen lepoa. Liikkeiden salaaminen ja jälkien peittäminen on myös hyvin vaikeaa. Mikäli vihollinen ei ole tot-

tunut talvivalineiden käyttöön, voivat sissit liikkuvuuteen nähden kuitenkin olla ylivoimaisia ja näin vihollisen saavuttamattomissa.

Myös pitkä pimeä aika on sissien liittolainen ja tarjoaa mahdollisuuksia yllätyksiin. Ukrainassa helmikuun olosuhteiden vuoksi sissitoimintaa harjoittavat pienet osastot joutuvat joka tapauksessa ankarien räsytysten alaisiksi. Tämä heikentää monista nykyisin käytävissä olevista apuvälineistä huolimatta niiden taistelutehoa ja toimintavapauttakin.

Daavid vastaan Goljat

Ukrainassa on laajoja metsä- ja peltoalueita, jotka ovat haja-asuttuja, joten ne ovat tarjonneet mahdollisuuden osaltaan sissitoimintaan. Tosin asutuskeskukset, kylät, taajamat ja kaupungit muodostavat haasteen menestyksekkäälle sissitoiminnalle, sillä Venäjän asevoimilla on tästä entuudestaan karvaita kokemuksia muun muassa Tshetshenian, Afganistanin ja Syyrian sotakokemusten myötä. Maaoperaation toteutustapa ja taktiikka ovat olleet alusta lähtien osin jopa Venäjän sotilasdoktriinin vastaista. Venäjän asevoimien johtosuhteet olivat alusta lähtien epäselvät ja monimutkaiset.

Kun johtamisjärjestelmät eivät toimineet, tukeuduttiin operaatioiden ja taisteluiden johtamises-

sa matkapuhelimiin ja helposti paikannettaviin laitteisiin. Venäjän asevoimien toimintaa leimasivat myös jatkuvat logistiset ongelmat ja liikkeen hitaus, sekä sotilaiden heikko moraali ja taistelu- tahto. Kaikesta päätellen Venäjän ”erikoisoperaation” perusteet olivat alun alkaenkin epäselvät ja hajanaiset. Osa Venäjän asevoimien sotilaista ei edes tiennyt olevansa sodassa, saati Ukrainan maaperällä.

Venäjän tapa käydä sotaa on todistanut, että sodan säännöt ovat muuttuneet oleellisella tavalla entistä likaisemmiksi. Likaisten keinojen käyttö, kuten järjestelmällisten sotarikosten, sodan oikeussääntöjen vastainen ryöstely, raiskaukset ja siviilien murhat ovat poliittisten ja strategisten tavoitteiden saavuttamisessa on lisääntyneet tavalla, joka eräissä tapauksissa on tehokkuudeltaan ylittänyt aseiden voiman.

Koko Ukrainan yhteiskunta, kaikki kaupungit, kansallinen infrastruktuuri, kuten tiet, rautatiet, siviililentoliikenne, energialaitokset, logistiikka, varastot, sairaalat, päiväkodit, koulut, pellot ja

kirkot ovat Venäjän asevaikutusten kohteina. Eivät vain sotilaskohteet. Sota on kuitenkin aina tragedia ja erittäin poikkeuksellinen tilanne sekä asetelma, jossa ihmisen kyky raakuuksiin ja tappamiseen käytännössä näyttyy kaikkinä ääripäineen.

Sota Ukrainassa ei vielä ole ratkennut. Ukrainan puolustusvoimien vastarinta ja -hyökkäykset ovat huolella suunniteltuja, ja toteutettu sodankäynnin yleisiä periaatteita hyödyntäen. Ukrainan kykyä salaamiseen, harhauttamiseen ja yllätykseen ei voi liikaa korostaa. Ukraina on myös hyödyntänyt puolustustaistelussa menestyksekkäästi alivoimaisen taktiikkaa ja epäsuoraa lähestymistapaa, kuten sissitoimintaa. Näistä esimerkkeinä toimivat Ukrainan puolustusvoimien tekemät sissitoiminnan piirteitä korostaneet iskut Venäjän lentotukikohtiin ja ammusvarikkoihin, Kertsinsalmen siltaan ja niin edelleen.

Marko Palokangas

Sotilasprofessori (yleinen sotataito), everstilutnantti

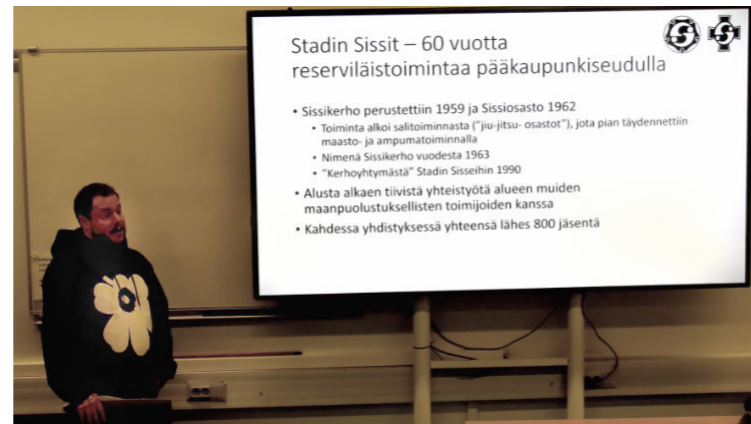
Ylennetyt

Aarnio, Harri Tapani
Arvola, Kalle Johannes
Björklund, Aarne Johannes
Hynninen, Antti Samuli
Komi, Kalle-Petteri
Kontiainen, Jarkko Sakari
Kulju, Anssi Matias
Monni, Eki Petteri
Rauhala, Sami Juhani
Sarjakoski, Sakari Jaakko Hermannin
Tammikivi, Tommi Petteri
Vartiainen, Antti Johannes
Wälkkilä, Patrik Juho Samuel

Kapteeni
Ylivääpeli
Vääpeli
Vääpeli
Luutnantti
Yliluutnantti
Majuri
Yliluutnantti
Korporaali
Ylikersantti
Luutnantti
Vääpeli
Ylikersantti

Toiminta tutuksi -ilta

Sissien toiminta tutuksi -ilta järjestettiin Töölön maanpuolustustalolla 13.1. ammunnan ja pullan merkeissä. Töölön maanpuolustustalolle kertyi perjantai-iltana 26 uudehkoa sissiä.

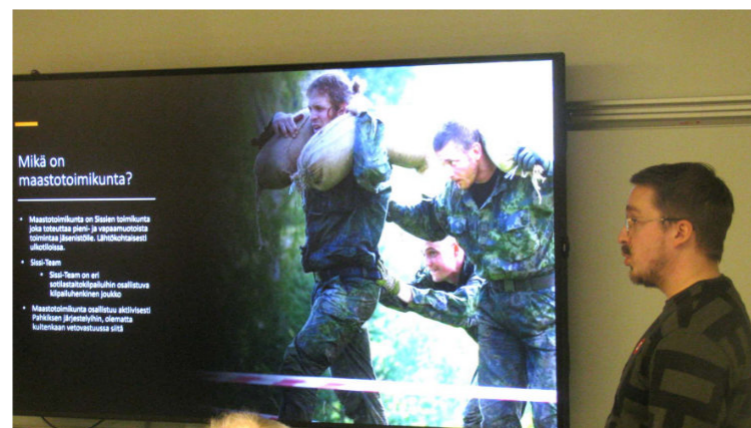

Alkuun Helsingin sissiosaston puheenjohtaja Henri Tourunen kertoi, kuinka kaikki oli alkanut salitoiminnasta, eli ”jiu-jitsusta” ja avasi nykyisiä toimintaperiaatteita: Kerhoyhtymässämme elää vahvasti yhdessä toimimisen henki, arvoon ja asemaan katsomatta. Kuten jo kerhoyhtymämme perustaja Yrjö Levikoski oli laushtanut: ”Me olemme täällä kaikki isänmaan asialla ja samanlaisia pulliaisia ikään, sukupuoleen, siviiliammattiin ja sotilasarvoon katsomatta.”

Ampumatoiminta kiinnosti

Ampumapuseeri Ari Härkänen kertoi, mitä sissien ammuntojen saralle kuuluu. Tällä hetkellä ampumavuorot menevät kuin kuumille kiville, mutta toivottavasti painetta saadaan helpotettua esimerkiksi Santahaminaan avautuvien ampumavuorojen sekä Keravalle rakenteilla olevan ampumaradan myötä. Ampumatoimintaan kannattaa lähteä myös Lopelle, jossa on parhaat mahdollisuudet sovelletun reserviläisammunnan (SRA) harjoitteluun näin pääkaupunkiseudulta katsottuna. Härkänen kannusti ampumapäiväkirjan pitämiseen alusta lähtien: ampumapäiväkirjan ei ole vakiomuotoinen, vaan päiväkirjaksi riittää esimerkiksi pieni vihko, jonne kirjataan ammutut laukaukset, asetyyppi sekä otetaan ammunnan johtajan kuittaus.

Maastossa on menoa

Puolen poppoosta mentyä luolalle kokeilemaan pistooliammuntaa, jatkoi loppupuoli tutustumista muihin toimikuntiin, joista ensimmäisenä aloitti maastotoimikunta tuhdilla paketilla. Maastotoimikun-

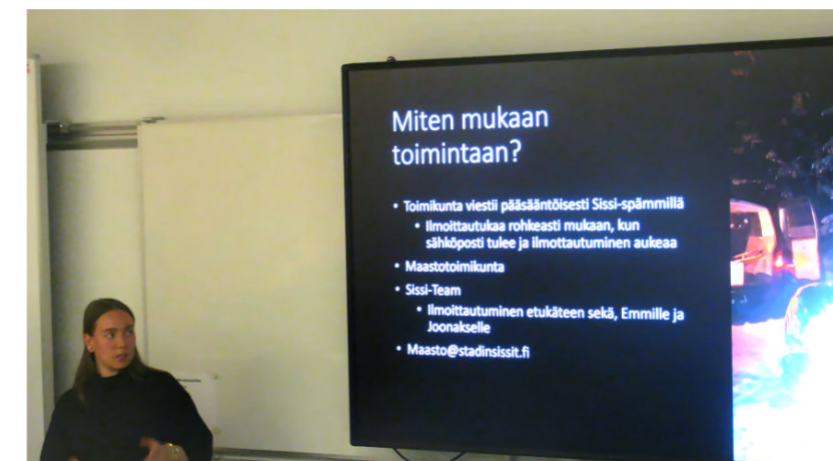
ta järjestää muun muassa erilaisia marssi- ja hiihtotapahtumia sekä tukee jäsenistöään osallistumaan esimerkiksi kaukopartiohiihtoon. Maastotoimikunta esitteli myös Sissi-Teamin, joka osallistuu kansainvälisiin sotilastaitokilpailuihin, yleensä Virossa. Ohjelmassa on lisäksi hassunhauskoja matalan kynnyksen tilaisuuksia, yleensä Sissien laavulla Lopella.

Muuta toimintaa joka lähtöön

Ilta jatkui Jouni Salmen esittelyllä sissien johtamisjärjestelmätoimikunnasta. Viime vuosien tärkeitä harjoituksia viestipuolella ovat olleet Pahkis ja Paikallispataljoonan esikuntakurssi. Pahkisella pääsee maastotoimintaan käsiksi eri tehtävissä viestipäälliköstä viestipäivystäjään ja Paikallispataljoonan esikuntakurssi on erinomainen tilaisuus oppia esikunnan tietojärjestelmistä. Myös huolto- ja kuljetustoimikunta, Ikkisissit sekä viestintätoimikunta pääsivät ääneen.

Tekijöitä kaivataan

Kaikilla toimikuntien vetäjillä oli illassa yhteinen viesti: osallistukaa eri tapahtumiin matalalla kynnyksellä. Jos itse tapahtuma kiinnostaa, mutta esimerkiksi omasta kunnosta herää epäilyksiä, niin järjestäjäpuolella ei koskaan ole ruuhkaa. Vetäjiä kannattaa tulla nykimään hihasta sissisaunassa tai lähestyä rohkeasti, vaikka sähköpostitse. Toimikuntien vetäjät ovat samoja pulliaisia isänmaan asialla. He haluavat mahdollistaa hyvän toiminnan kaikille sisseille.

Erään kontin tarina, tai kahden

Antiikki

Tämä ajanjakso kontin historiassa on minulle tuntematon muutamasta syystä. En ollut koskaan edes käynyt Lopella saati Lopen ampumaradalla ennen kuin liityin Stadin Sisseihin. Suostuessani ampu-
maupseerin tehtävään alkoi antiikki paljastua porskahdellen. Vuodet olivat hävittäneet kivitaulut joille
historiikki ja vuokrasopimukset olivat kirjoitettu. Asiasta ei ollut mitenkään kristallista kuvaa myös-
kään ampumaratayhdistyksen suunnalla. Symposium tuntui vallitsevan vain siitä käsityksestä että
konttimme ei ole kontti ja että tuo 'ei-kontti'-kontti tulisi siirtää.

Pimeä keskiaika

Loppuvuonna 2020 puheenjohtajisto sai yhteydenoton missä toivottiin että konttimme olisi aika siir-
tyä, koska radalla alkavat laajennustyöt. Sovimme että siirrämme sen samalla kun saamme vuokrakon-
tin, näin meille olisi kustannustehokkaampi toteuttaa tuo ihana painavien ja likaisten metallien siirto-
operaatio.

Varauduimme tulevaan tehtävään vahvistamalla olemassa olevaa konttia siten, että se kestäisi parem-
min tiedossa olevan bruttaalin siirron. Meidän pelkomme kohdistui katosta nostamiseen ja päätimme
että jos kontti hajoaa siihen niin kuljetamme kaiken Sortti-asmalle.

Kontin vahvistus

Katon ja seinien vahvistus

Pitkä päivä päätöksessään

Inkvisitio

Uuden kontin odotus päättyi loppuvuonna 2021, kun saimme ystävällisen kehotuksen siirtää kont-
timme, vaikka uudesta ei ollut tietoaakaan. Maail-
malla oli kuulemma konttipula tai toimitusvaikeuk-
sia tai korona tai jotain.

Vanha kontti loppusijoituspaikassaan. Vahvistukset
toimivat hienosti ja kyyti oli tasainen, tavarat olivat
hyllyllään.

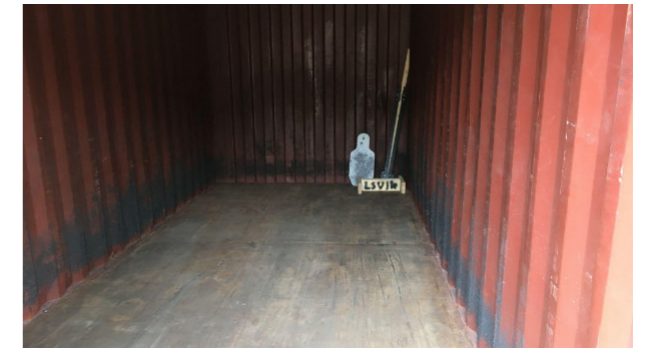

Ylösnousemus

Heti puolentoista vuoden odottelun jälkeen uusi
kontti saapui! Nykyaika osaa myös 'ullattaa'.
Vuokrapakulle oli jälleen käyttöä kun tavarat siir-
rettiin vanhasta kontista uuteen.

Tavarat

Biiyytiful

Resurrection

Konttijumalat eivät olleet leppyneet kuin hetkeksi. Onnea ja aututtua kesti muutaman kuukauden ja
konttiimme murtauduttiin. Mitään ei kuitenkaan viety, mitäköhän konnat etsivät. Onneksi lukkoomme
ei tullut vaurioita kun konnat rälläköivät kontin lukkosalvan auki. Sittemmin kontti on korjattu ja hil-
jaisuutta kontin suunnalta on jatkunut jo monta kuukautta.

Bengtškärin taistelu

Krasnyi Gangut
Unohdettu rintama
Taistelu saaristossa 1941

Morgonlandetin katastrofin jälkeen suomalaiset varautuivat vihollisen hyökkäykseen Bengtškäriin ja lähettivät sinne luutnantti Fred Luhterin komennossa kaksi iskuryhmää jo saarella olevien merivartioryhmän ja majakkahenkilökunnan tueksi.

Hankoniemen tukikohdasta lähti 25.7.klo 23.00 kolme venäläisten venekuntaa missä oli yhteensä 57 miehen maihinnousu- ja valtausosasto. Noin klo 1.00 vene NO-312 laski maihin koko 30 miehen joukkueen.

Luutnantti Luhter välitti tiedot tapahtuneesta esimiehelle ja pyysi tulitukea. Saatuaan tilan tiedon luutnantti Luhterilta ryhtyi rannikkotykistö nopeasti toimimaan ja klo 1.20 Granholmenin linnakkeesta kaksi patteria avasi tulen. Seitsemän minuuttia myöhemmin avasivat myös Krokön ja Örön patterit tulen. Tällä väliin suomalaiset olivat vetäytyneet majakkaan sisälle ja jatkoivat taistelua sieltä.

Kello oli kolme, kun välillä vetäytyneet ryssien vartiolaivat yrittivät jälleen lähestyä saarta. Miehet näkivät tornista alusten lähestymisen, mutta Örön linnakkeelta jatkuva tuli karkotti alukset. Viholliset olivat nyt hädässä avoimella luodolla. Heitä oli piilossa kallion notkoissa ja kuopissa sekä vajojen takana. Heille satoi koko ajan kranatteja niskaan ja tornista ammuttiin mitä vain nähtiin ja tornista näki joka liikkeen näin valoisaan aikaan. Ryssien epätoivoiset yritykset päästä majakkaan suojaan kilpistyivät majakan puolustajien tulitukseen. Vihollinen pääsi tulituksesta huolimatta vielä kerran rynnäköimään ovelle ja onnistuivat saamaan alakerran haltuunsa. Alhaalta kuului torniin hirmuinen pauke. Yhtään suomalaista ei noussut ylös kerroksiin. Hetken hiljaisuuden jälkeen alkoi kuulua huutoja:

”Antautukaa! Antautukaa!”

Alhaalta huudot antautukaa, jatkuivat, ja antautumiskäskyn jälkeen seurasi uhkauksia murteel-

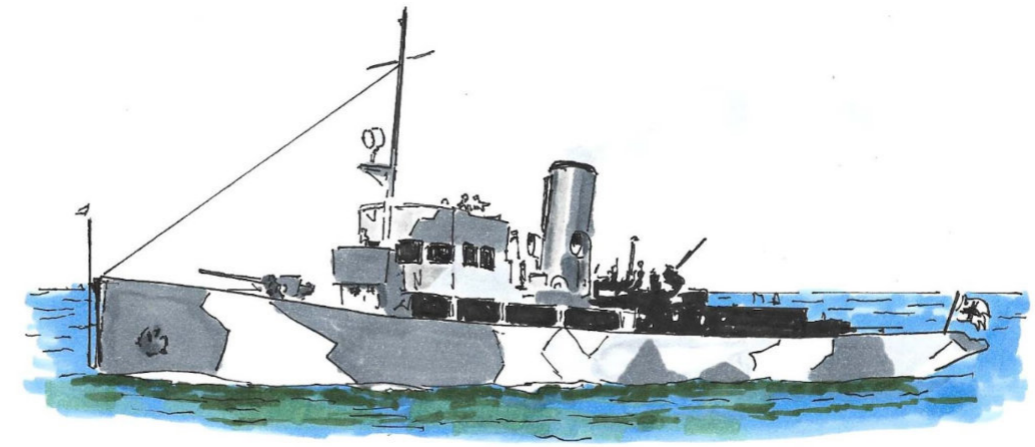
lisella suomella. Komennot kuuluivat selvästi kuiluun, koska peltiluukku ei estänyt ääniä eikä kestäisi läpimunnaa. Luutnantti käski kaikki vapaat miehet kuilulle valmiusasemiin kun muuttamat olivat ikkunoilla tarkkailemassa tilannetta. Samalla joukkueen toinen alikersantti tempaisi porrasluukun auki ja heitti viimeisen käsikranaatin ryssien sekaan. Luukku pamahti kiinni, ja samalla räjähti.

Aamu oli valjennut, kun tornissa tähytysvuorossa ollut mies huusi: omia laivoja! Tähyttäjä selosti kiikari silmillä. Kaksi tykkiveneettä, Uusimaa ja Hämeenmaa, sekä lisäksi yksi vartiomoottorivene, VMV13, lähestyi keulat vaahdoten.

Tykkiveneet olivat lähteneet Örön linnakkeen länsipuolelta kello 01.35. Parin tunnin kuluttua alukset olivat Bengtškärin vierellä karkottaen venäläisten laivat ja jatkoivat tulitusta kohti saarta miehittäviä venäläisiä. Mutta silloin alkoi paukkua. Tulen voimakkuudesta ja kohdentamisesta luutnantti epäili tulen olevan venäläisten tykistä Russaröstä.

Tykkiveneiden saapuminen oli saanut aikaan vihollisen tykistön osallistumaan aktiivisesti taisteluun. Yhtä nopeasti kuin tulitus oli alkanut, se myös loppui. Kaukaa kuului kummaa tykkitululta, Örön paksut putket oli puhuneet ja Russarö hiljenti. Luutnantti siirtyi toiseen ikkunaan tähyttämään omien laivojen liikettä kun samassa räjähtävä luoti läpäisi hänen terveen käsivarren ja seinästä sinkoutui sirpaleita vatsaan. Lääkintämies joka oli tullut torniin sinne vetäytyneiden mukana, kiirehti paikalle ja sai runsaan verenvuodon pysähtymään hätäisesti kiedotuilla sidoksilla.

Luutnantti Luhter oli vielä tajuissaan ja tilanteen tasalla, kun hänet kannettiin radiohuoneen lattialla. Siellä hän antoi vielä ohjeita ja siirsi päällikkyden alikersantille. Alikersantti laski tornin miehet. Heitä oli jäljellä enää viisitoista, ja aliker-

Tykkivene Uusimaa höyryää kohti Bengtškäriä.

santin arvion mukaan kallionkolojen piilossa vielä paljon tulivoimaisia vihollisia.

Äkkiä kuului lentokoneiden ääni, omia vai vihollisen. Sitten miehet näkivät kuinka, koneet tulittivat saaren valtaajia ja kauempaa lähestyviä vihollisaluksia, jotka joutuivat pakenemaan lentokoneiden tulitusta. Koneet poistuivat tehtyään hyökkäyksen kohti saarta ja vihollisaluksia, ja tilalle saapui neljä vihollisen I-153 konetta, jotka syöksyivät tulittaen tykkiveneitä.

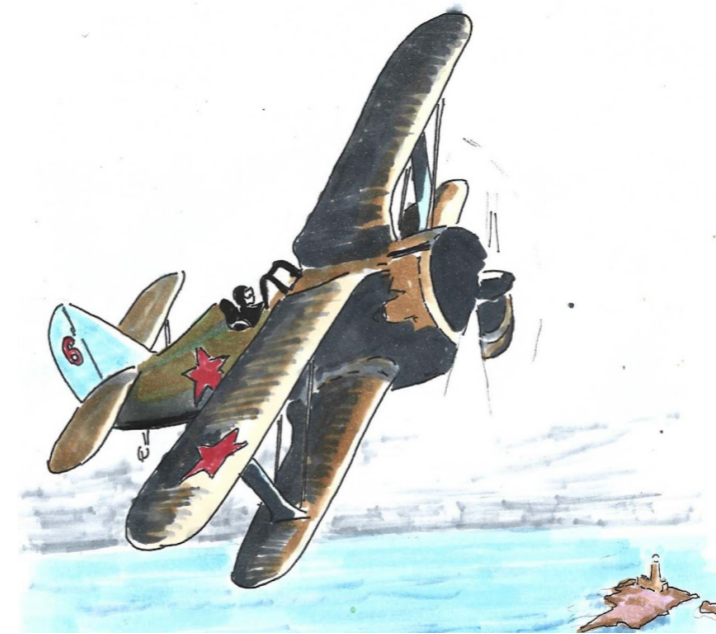
Laivoista ammuttiin niin kiihvasta ilmatorjuntatulta, että ryssän koneet joutuivat nousemaan korkeammalle taivaalle ja kääntymään pois. Miehet seurasivat tornista, kuinka omat laivat alkoivat taas tulittaa saarta. Samalla koottiin kum-

mastakin tykkiveneestä kuuden miehen maihinnousuryhmä majakan kerroksissa taistelevien tueksi. Vartiovene 13 vei ryhmän lähelle saaren itärantaa, mistä vene soudettiin voimalla kohti itäluotoa, missä he nousivat maihin klo 05.40. Osa miehistä jäi luodolle, mutta konekivääriryhmä pääsi maihin. Majakkatornissa eivät tienneet,

että tykkiveneet olivat laskeneet maihin omia miehiä, näitä luultiin ensin vihollisiksi. Näin he ampuivat omia ja ilmeisesti osuivat konekivääririampujaan ja osastoa johtanutta aliluutnantti Ävikiin. Miehiä sortui rantaveteen, yksi kaatuneena ja kaksi haavoittuneena, osa ilmeisesti omista ja osa vihollisen luodeista. Loput maihinnousuryhmästä jäi aseisiin majakan lähettyville,

mistä jatkoivat vihollisen tulittamista. Kun maihinnousuryhmän lisäksi tykkiveneet ja vartiovene VMV-13 tulitti vihollisia, mahdollisimman monet heistä etsivät suojaa majakasta. Samalla he yrittivät nousta toiseen kerrokseen tuhoamaan suomalaiset ja pääsivätkin sinne. Luukun vartiomies juoksi ylös ja huusi ryssien pääseen taas alakertaan, ja tornissa oleville suomalaisille selvisi

heidän pysyvän siellä suojassa. Jonkin aikaa oltiin tilanteessa, jossa suomalaiset oli majakan yläkerroksissa, venäläiset ala- ja toisessa kerroksessa sekä suomalaisia ja venäläisiä majakan juurella. Luutnantti totesi ryssillä oleva paukut vähissä, koska eivät enempää yrittäneet. Taistelu vaime-

Polikarprov I-153 hävittäjä hyökkää kohti tykkiveneitä

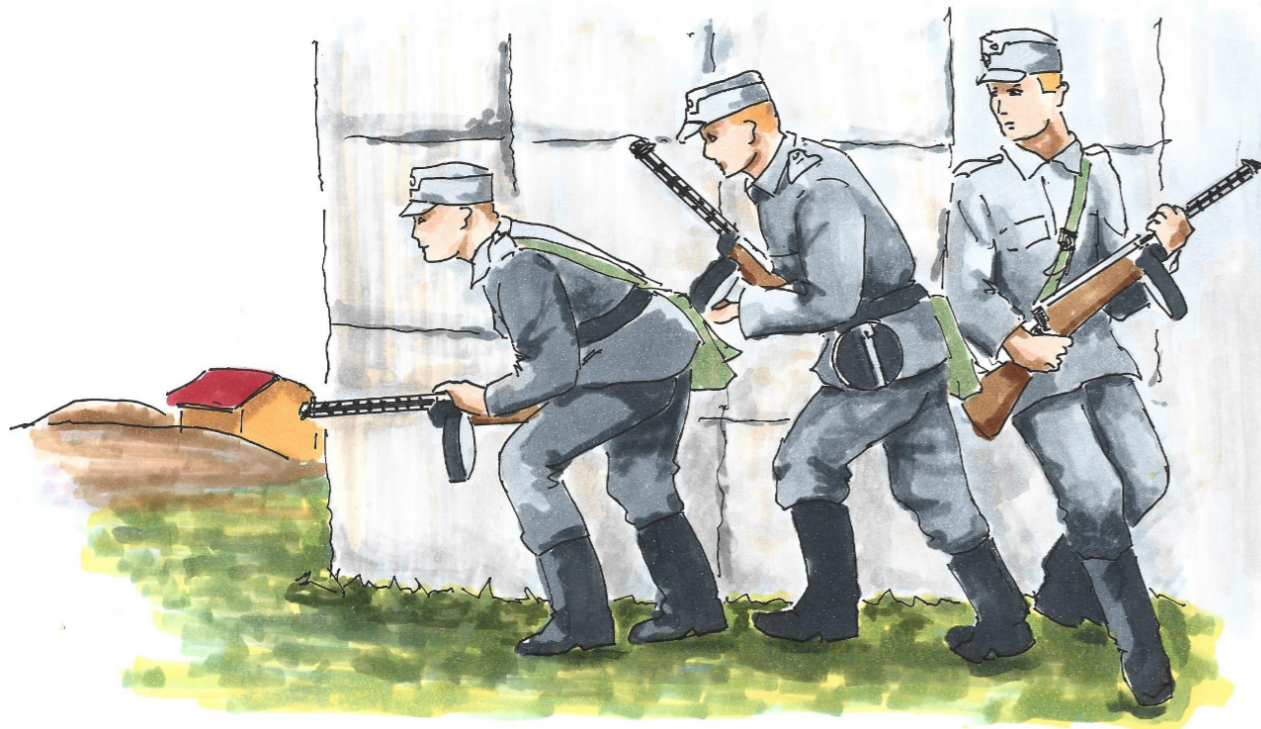
Aamu kuudelta tähtytäjä huusi hälytyksen: ”Kolme ryssän vartiovenettä lähestyy!” Etelämpänä liikehtivä Uusimaa havaitsi vihollisen merivartioveneen liikkuvan täydellä vauhdilla kohti majakkasaarta. Päällikkö Wikberg määräsi pika-ammunan. Toisen laukauksen lähtiessä vihollisuus oli jo häipymässä savusumuun kun siihen tuli täysosuma. Sumun hälvettyä nähtiin, että aluksen komentosilta oli tulella ja lisäksi tapahtui ammusräjähdys ja miehistö pelastui hyppäämällä veteen. VMV-13 sai käskyn mennä palavan vihollisuusaluksen luo pelastamaan veteen joutuneita. VMV-13 ajoi palavan ja uppoavan PK-238 lähelle ja poimi vihollisen matruusit merestä. Kaksi muuta vihollisen PK-238 vartiovenettä vetäytyvät kauemmaksi. Suomalaisen alukset eivät läheneet jahtaamaan pakenevia vihollisuusaluksia, vaan pysyivät majakan suojana.

Öröstä ja Ruusalasta kootun 83 miehen iskuosasto kuljettiin kahdella Ahvenluokan raivaajaluksella sekä neljällä moottoriveneellä Bengtskärin edustalle noin klo 07.00 ja maihinnousu saareen tapahtui puoli tunti myöhemmin. Iskuosasto eteni rannasta yksittäissyöksyin. Venäläisiä oli saarella siellä täällä, ja piti sitkeästi puoliaan eivätkä aikoneet antautua. Kesti kolme tuntia ennen kuin iskuosasto pääsi joka kolosta ja metrillä tapellen tornin juurelle majakkarakennuk-

sen juurelle. Sotilaat heittivät alakerran ikkunoista sisälle käsikranaatteja ja sekaan vielä kasanoksia. Alakerta jyräsi, mutta sitten tuli hiljaista. Majakkarakennus oli taas suomalaisten hallussa. Mutta taistelu jatkui. Vihollinen ei antautunut, vaan taistelu jatkui koko iltapäivän. Majakkarakennuksen puolustajat saivat panostäydennystä ja heidät liitettiin suomenkieliseen iskuosastoon sekä käskyn jatkaa kolo kololta saaren takaisinvaltausta.

Jos kädet eivät nousseet eikä vihollinen tullut esiin kehotuksista huolimatta, koloon heitettiin käsikranaatti ja räjähdys jälkeä syöksyttiin eteenpäin. Tämä puhdistus kesti kolme tuntia ja puolenpäivän tienolla isompi ryhmä haavoittuneita antautui vangiksi.

Noin klo 14.00 tuli Hangon suunnasta kaksi vartiomoottoriveneettä, PK-236 ja PK-237, tekemään vielä yhden tuhoon tuomitun yrityksen lähestyä saarta, ilmeisesti tarkoituksena yrittää evakuoita saarella vielä olevat omat miehensä. Alukset eivät kuitenkaan päässeet saaren lähelle omien tykkiveneiden sekä paikalle tuodun panssarikiväärin tulituksen takia vaan joutuivat tulittamaan saarta etäältä. Morgonlandetin suunnasta tuli lisää vihollisuusaluksia ja ne pääsivät lähelle saaren rantaviivaa, tarkoituksena nousta maihin.

Osa iskuosastosta on päässyt majakalle suojaan

Suomalaiset avasivat tulen kohti venäläisten aluksia, ja ne perääntyivät parinsadan metrin päähän mistä ne jatkoivat saaren tulittamista. Saarella vielä hengissä olevat viholliset innostuivat omiensa tulosta ja ryhtyivät ampumaan, jolloin suomalaisia haavoittui. Puoli viiden maissa myös Russaröstä ammuttiin tykistöllä Behgtskäriin, ja tuntia myöhemmin Hangossa oleva 305 mm:n rautatiepatteri avasi myös tulen majakalle.

Vasta kello 18.45 oli viimeisetkin kallonkolot puhdistettu vihollisista. Mutta vielä seuraavana päivänä 27.7.1941 vihollisen lentokoneet, kolme hävittäjää kahden lentoveneen suojana, hyökkäsivät majakkasaarta vastaan. Iltapäivällä 16.45 yksi pommi osui majakkatorniin ja asuinsiiven saumaan mistä syntyi isoja vahinkoja. Kerrosten välipohjasta osa romahti ja samalla tornin portaitko. Kellarikerroksessa vielä olleet haavoittu-

neet jäivät romahtavien rakenteiden alle. Vielä seuraavana päivänä venäläiset koneet tulivat pommittamaan majakkaa, mutta silloin Bengtskäriin oli saatu Boforsin 40 mm:n ilmatorjuntatykki millä saatiin hyökkäys torjuttu. Vielä elokuussa torjuttiin ilmahyökkäyksiä, ja 13.8. ammuttiin alas yksi viholliskone.

Lähteet

A. Molnár: ”Vi låg framför Hangö”
Antero Uitto & Fredrik Geust: ”Hanko toisessa maailmansodassa”
Stig Nyström: ”Hangö 1940 -1941”
Seppo Jääskeläinen: ”Punainen Hanko”
Kimmo Nummela: ”Hangon Rintama”

Teksti ja piirroksat
Christer Mikkonen

Talvisodan päättymisen muistojuhla

13.3. vietettiin Talvisodan päättymisen 83:tta muistopäivää Talvisodan muistomerkillä. Juhlapuheen piti Lottasäätiön toiminnanjohtaja Anne Nurminen muistuttaen lottien merkitystä huoltotöissä ja kotirintamalla. Useat heistä osallistuivat mm erilaisiin valvontatehtäviin vapauttaen miehiä rintamalle.

Sissien lippuja kanto Christer Mikkonen ja Matti Huomanen ja Suomenlipun kantoon osallistui Juha Matikainen

Esikuntakurssi Jälleen kovatasoisena ja vaativana

Jo seitsemäs nykymuotoinen esikuntakurssi – eli paikallispataljoonakehyksessä toteutettu – saatiin päätökseen syyskuussa.

Tälläkin kertaa korona vaikutti kurssin toteuttamiseen. Aloitusta jouduttiin siirtämään maaliskuulle ja kaksi viimeistä lähiopetusjaksoa pidettiin elo-syyskuussa. Kurssihan muodostuu neljästä lähiopetusjaksosta ja kaikkia niitä edeltävistä PVMoodle-oppimisympäristössä toteutettavista etäopintojaksoista. Lähiopintopäiviä kertyy siten yhdeksän ja itsenäistä etäopiskelua kymmeniä tunteja. Vaativa paketti siis.

Koronavuosina 2020-22 kurssit on toteutettu väistötiloissa perinteisen Santahaminan kasarmiympäristön sijaan. Huippuna ehkä vuoden 2021 kurssi, joka – voi sanoa – survottiin Töölössä maanpuolustusjärjestöjen ja MPK:n tiloihin.

Tällä kertaa päästiin kuitenkin Puolustusvoimien palvelukeskuksen erinomaisiin tiloihin Tuusulaan. Hyvin toimivat tilat sekä MPK:n

Tuusulan koulutuspaikan tehokas, joustava ja kaiken kattava tuki loivat poikkeuksellisen hyvät olosuhteet kurssin toteuttamiselle. Ja tietysti kurssin oma huolto-osa.

Fasiliteetit tarvitaan, mutta niin myös tarvitaan pätevät kouluttajat ja kurssin johto. Ja nämä meillä on. Tämän ovat todenneet myös kurssilamme vierailleet PV:n ja MPK:n edustajat. Voidaan liioittelematta sanoa, että kurssimme edustaa reserviläisten järjestämän koulutustoiminnan terävintä kärkeä.

Soveltava vaihe kruunaa kurssin

Kurssi huipentui neljännen lähiopintojakson soveltavaan vaiheeseen. Soveltava vaihe tarkoittaa noin 40 tunnin yhtäjaksoista karttarajoitusta, jossa kolme operaatiokeskusta johtaa kukin oman kuvitteellisen paikallispataljoonan toimintaa. MPK:n komentopaikkakurssi toimi niin kutsuttuna peliosastona. Tämän tehtävänä oli kuvata operaatiokeskuksille alajohtoportaita eli pataljoonan yksikköinä, viranomaisia sekä yle-

Tuusulan entisen Taistelukoulun tilat loivat erinomaiset puitteet kurssille. Kuva Vesa Vepsä

män tason johtoa. Kurssin kokonaisvahvuus oli soveltavassa vaiheessa liki sata henkeä, jotka tekivät työtä kahdessa vuorossa. Vuoronvaihdot ovatkin vaativa saumakohta, joissa punnitaan kyky oikean tilannetiedon välittämiseen ja vastaanottamiseen.

Uutta kurssilla 2022

Uusi elementti tämän vuoden kurssilla oli MATI2-järjestelmä. Järjestelmän avulla mm. tuotetaan ja siirretään tilannekuvaa. Uuden järjestelmän metkujen opiskelu teetti työtä paitsi kurssilaisille, niin myös johtamisjärjestelmäihmisille (entinen viesti) sekä kouluttajille. Kaikesta sel-

vittiin oivallisesti; viesti kulki ja karttamerkki ilmestyivät kartalle.

ESIK23

Tätä kirjoitettaessa on jo vuoden 2023 kurssin suunnittelu käynnistynyt. Kurssi pidetään keväällä helmi-toukokuussa samoissa, nyt jo koeponnistetuissa, Tuusulan palvelukeskuksen tiloissa. Toivotaan, että kolmen ”hei, miten nyt tämäkin ratkaistaan?” -koronakurssin jälkeen voidaan mennä suunnitelmien mukaan.

Vesa Vepsä

Muistaminen, palkitseminen ja jumppa

...siinä nitrojumppaajien ohjelma perjantaina 17.2.

Ensin muistimme Jorma Aslamoa hänen 80 vuotispäivästään ojentamalla hänelle perinteisen lasisen tuopin, jonka Seppo Kulonen jumpan vetäjänä ojensi, toki pari vuotta myöhässä koronapandemian takia.

Jorma Aslamoa saa 80 vuotislahjaksi lasisen tuopin. Antajana Seppo Kulonen,

Seuraavaksi vuorossa oli palkita henkilö joka oli saanut eniten rukseja Sepon osallistumistilastoon, eli ahkerin jumpassa kävijä vuonna 2022.

Palkintona on kiertopalkinto, joka jaetaan joka toinen vuosi JJ- harrastajien kesken ja joka toinen vuosi nitrojumppaajien kesken. Vuoden ahkerin nitrojumppaaja oli vuonna 2022 Ilkka Tiihonen.

Ilkka Tiihonen sai vuonna 2022 ahkerimman jumppaajan kiertopalkinnon

Jukka Kalervo im Memoriam

Sissiveljemme, Sissiosaston puheenjohtaja 1982-1985, reservin vääpeli Jukka Kalervo kutsuttiin viimeiseen iltahuutoon 14.2.2023.

Jukka syntyi 8. elokuuta 1939 Jokioisten Suojeluskunnan päällikön sukuun. Kotoa saatujen virikkeiden ohjaamana hän aloitti heti nuorena pikkupoikana aktiiviset harrastukset mm. kilpailullisen ampumaharrastuksensa eri luokissa jo vuonna 1946. Ympäristön ja luonnon merkitys oli Jukalle sydämen asia nuoresta asti. Metsästys ja lintujen tutkiminen rengastuksineen sekä valokuvaaminen eläintieteelliselle museolle alkoi jo 50-luvun alkupuolella.

Jukan reserviläistoiminta alkoi heti varusmiespalveluksen jälkeen vuonna 1962, jolloin hän liittyi nuoret aliupseerit osaston jäseneksi. Sitä seurasi perustajajäsenyys Helsingin reservialiupseereiden viestiosastossa vuonna 1964, mikä lopulta huipentui puheenjohtajuuteen vuosina 1976-1981. Hänen viestinnälliset ja yhteistyökykynsä havaittiin varhain piiri- ja liittotasolla. Hänet nimitettiin Reservin Aliupseerien Liiton tiedotusvaliokunnan jäseneksi 1983 ja varapuheenjohtajaksi 1987-1988, lisäksi hän toimi messutyöryhmän puheenjohtajana.

Jukka toimi neljä kautta Sissiosaston puheenjohtajana vuosina 1982-85 osallistuen kerhohtymän hallintoon. Ammunta ja maastotoiminta olivat päätoimintamuodot sisseissä. Jukka osallistui vuosikymmeniä useisiin Pahkiksiin ja Lapissa talvi- ja syysjotoksiin. Iän karttuessa hän siirtyi sujuvasti järjestäjäportaaseen.

Lepotauko Waskoolijotoksella 1994

Ammunnassa Luolassa hän piti yllä ampumataitoaan osallistuen mm. sarja- ja mestaruuskilpailuihin.

Jukan näkemyksellisyyttä ja kykyä tulla toimeen erilaisten ihmisten kanssa sotilasarvosta ja yhteiskunta-asemasta riippumatta arvostettiin suuresti. Tämän johdosta hänet nimitettiin myös Reserviupseeriliiton ja Reservialiupseeriliiton Helsingin yhteistyötoimikunnan jäseneksi.

Vapaaehtoisen maanpuolustustyön lisäksi Jukka halusi palvella yhteiskuntaa laajemminkin. Vuonna 1962 hän liittyi Suomen punaisen ristin henkilöjäseneksi. Hän antoi työpanostaan mm. vapaaehtoisen pelastuspalvelun läänintoimikunnan käyttöön vuosina 1976-1980 ja 1987-1990.

Työuransa hän teki arkistovalokuvaajana Valtionarkistossa, myöhemmin Kansallisarkistossa, jossa hän toimi arkistovalokuvaajan virassa vuodesta 1967 aina eläköitymiseen asti.

Tarkkanäköisenä havainnoitsija Jukka sai kutsun toimia moninaisten tapahtumien valokuvajaana ja tallioijana. Hänen ottamistaan valokuvista ovat päässeet nauttimaan vuosikymmenten saatossa lukematon määrä ihmisiä. Hänen valokuviaan on julkaistu niin arkistoalan, kuin maanpuolustuksen liitto, piiri ja yhdistystason julkaisuissa. Näiden lisäksi hänen kykyään ja palvelusalttiuttaan on myös hyödynnetty esim. rintamamiestunnuksen (tammenlehvän) suunnittelutyöryhmässä.

Kaikesta edellämainitusta ja monesta muusta vapaaehtoisesta palveluksesta yhteiseksi hyväksemme Jukkaa on muistettu ja arvostettu vuosikymmenien varrella useilla kunniamerkeillä:

Sissijermupatsas	1987
Sininen risti	1.1.1988
Sissiansiomitali soljen kera	1991
Suomen punainen ristin pronssinen ansiomitali pelastuspalveluansioista	30.3.1988
Kilta-ansiomitali	4.6.1992
Reserviupseeriliitto hopeinen ansiomitali	18.11.1994
Reservialiupseeriliitto kultainen ansiomitali	4.12.1996
Valtion virka-ansiomerkki	23.11.1997
Väestönsuojelun I luokan ansiomitali	23.3.1999
Suomen valokuvaajain liitto kultainen ansiomerkki	13.11.1999
Viestikiltojen liitto Viestiristi soljella	23.9.2000
Suomen valkoisen ruusun I luokan mitali kultaristein	4.6.2002
Vapaaehtoisen pelastuspalvelun ansioristi nro 3	30.10.2004

Vääpeli, sissiveli Jukan lempeä ja tarkkaavainen katse seurasi tapahtumia usein sissimäisen sivusta tai takaa. Hän ei tehnyt itsestään ”isoa numeroa”, aikaansaannokset puhuivat puolestaan. Hän kunnioitti sankarivainajia jouluaaton kunniaavartiossa Hietaniemen sankariristillä yhtäjaksoisesti peräti 54 vuoteen. Viimeiseen vartioonsa hän ei enää kyennyt marssimaan joukon mukana, mutta vartiossa hänet nähtiin tästäkin huolimatta. Jukka halusi esimerkillään viestiä nykyisille vapaaehtoisille vastuunkantajille pyyteetöntä pitkäjänteistä palvelusalttiutta Isämaan hyväksi. Pieni hymynkare suupielessä kertoi, että hän nautti tekemästään. Jukka arvosti kovasti Stadin Sissien perustajajäsenen Yrjö Levikosken ajatusta ihmisarvon merkityksestä ennen sotilasarvoa.

”Olemme täällä samanlaisia pulliaisia sotilasarvostamme ja taustoistamme riippumatta”.

Kimmo Lohman
Sissiosaston puheenjohtaja (2013-2015)

Kimmo Kalervo
Jukka Kalervon poika

Oltermanni 2023

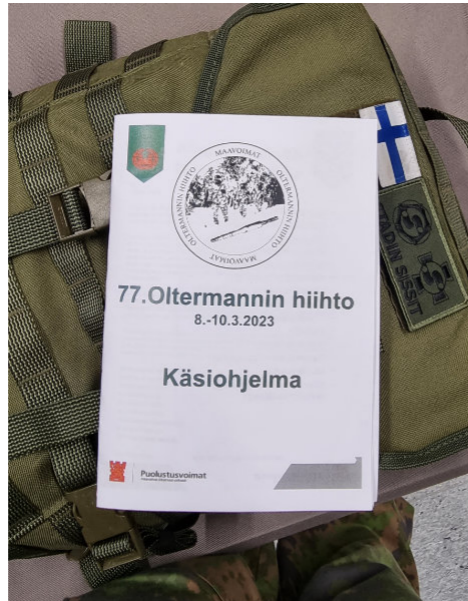
Kolmas kerta toden sanoi

Helsingin piirin ja samalla sissien kolmas peräkkäinen Oltermanni hiihtoviestikilpailu kisattiin tällä kertaa Kuopiossa 8-10.3 (ke-pe). Tosin keskuspaikkana oli Rissala Siilinjärvelä, mutta kilpailurata kiersi Kuopion tehden Kallaveden tutuksi.

Kahden koronavuoden jälkeen siirryttiin perinteiseen kilpailumuotoon, uutena asiana joukkueellemme. Siinä missä edellisinä vuosina autot saivat liikkua läpi yön kuljettaen hiihtäjiä ja huoltaen, niin nyt ne olivat parkissa heti lähdön jälkeen ankkuriosuuden alkuun saakka. Tarjolla oli hiihtäjille lämpimät majoitustilat, mutta niiden sijainti vaikutti vaihtopaikkoihin ja osuuksiin. Lisämausteen toi ”kahden repun” taktiikka, eli hiihtäjien piti miettiä mitä varusteita tarvitsevat vaihtopaikoilla, sillä muutamilla oli yöpyminen osuuden molemmissa päissä.

Perustaminen tehtiin Santahaminassa keskiviikkoamusta varusvaraston auettua. Aikataulu oli tiukka koska perille piti ehtiä 14.00 mennessä ja ajoa oli 5 tuntia. Perustamista helpotti, että edellisenä iltana ydinporukka kuittaisi ajoneuvot ja omat varusteensa, sekä pakkasi ajoneuvot ja peräkärryt valmiiksi.

Samanaikainen Papu-harjoitus toi hieman murhetta, yhtäkään neliveto-HPA:ta ei ollut saatavilla, joten saimme pari pikkubussia, tosin matkailuautoksi rekisteröitynä. Ne antoivat joukkueelle mukavat kyydit, mutta tavaratilaa ei ollut riittävästi. Ei kun kolmatta autoa metsästämään. Koko saarelta ei löytynyt muuta vapaata autoa kuin surullisenkuuluisa AZZ-627 UPA, se pääsi sitten peräkärryn kera todennäköisesti pisimmälle keikallensa ikinä. Eikä homma paljon helpompaa ollut uudemmallakaan kalustolla, kadet-

tikoululaisiltahan paloi auto jo ennen pääkaupunkiseudulta poistumista.

Joukkuemielessä tuli hieman takapakkia kun varajohtajamme Sami Manner joutui kalkkiviivoilla jäämään pois, eli lähdimme matkaan yhden miehen vajaan, eli ilman varahihtäjää. Joukkueen runko koostui edellisvuosina mukana olleista, ensikertalaisia oli kuitenkin kuusi, tosin kovemman luokan vahvistuksina.

Toivetaktiikkamme oli laittaa kaksi parasta paria heti kärkeen, jotta roikuttaisiin edes matkan mukana kisassa. Tämä heitti kuitenkin heti häränpyllyä, kun selvisi ensimmäisen osuuden olevan kisan helpoin. Laitoimme siis alustavasti heikoimman parimme aloittamaan, Antti Kettunen ja Alekski Lahdenmäki hoiti kuitenkin homman mallikkaasti ja takanamme oli vaihdossa muutama joukkue.

Toisen osuuden Janne Ahola ja Jan Donner sekä kolmannen osuuden Vesa Kankaanpää ja Tuomas Mattila olivat ykköstykkejämme, ohittivat muutamien joukkueen ja pitivät meidät mukana kisassa. Ville Arekallio ja Miika Koistinen jatkoivat mallikkaasti. Ukko Liukkonen ja Mika Muhonen ohittivat vielä yhden joukkueen ennen välimaaliamme. Meillä kuten monella muullakin joukkueella oli taktiikkana aloittaa ankkuriosuus hiihtoparilla koska ankkuriosuudella oli mittaa toistakymmentä kilometriä, eli Ukko ja Mika vetivät vielä toisen spurtin muutaman tunnin yönun jälkeen.

Ankkurimme, eli allekirjoittanut pääsi sitten matkaan ns yleisörastilta. Ankkurin olisi voinut tuoda autolla vaihtopaikalle, pieni yksityiskohta, joka meiltä jäi huomiomatta. Tämän sijaan hiihtäjäni välimaalista hissukseen vaihtopaikalle samalla kärjen touhuja seuraten. Aivan ennen meitä

Helsingin joukkue. Huollosta vastasivat Vesa Vepsä, Emmi Karhu ja Pekka Sillanpää. Kilpajoukkuetta johti Jori Arrakoski

vaihtoi Etelä-Karjala ja sain hyvää vetoapua hyvin tuntemaltani kilpakumppanilta.

Etelä-Karjala oli meitä kuitenkin yhteisajoissa sen verran edellä, ettei kilpailtu suoraan joukkuesijoista vaan enemmänkin keskinäisestä hegemoniasta. Hyvä näin, koska vuorovedolla vedettiin ihan meikäläisen maksimia. Lopputaistelu kääntyi tällä kertaa minun edukseni, ja kaupan päälle tultiin loppu niin heipakkaa, että ohitettiin yhteistuloksissa **Kanta-Häme** muutamalla minuutilla.

Edellisvuosien selkeästä jumbotilasta on tultu huomattavasti eteenpäin. Reserviläissarjassa (B-sarja) olimme toiseksi viimeisiä, vajaa 4 tuntia kisan nopeimmalle **Suur-Savolle** jääneenä. A-sarjalaisia jäi taakse jo 3 joukkuetta. Paikallisvastustajista **Kaarti** (joukkue koostui urheilukoulun varusmiehistä) oli meitä 2 tuntia nopeampia sijoittuen hienosti A-sarjassa kakkoseksi talvilajien urheilukoululaisista koostuvan **Kainuun Prikaatin** jälkeen. **MPKK** oli vajaan tunnin meitä edellä. Siinä on sopivaa tavoitetta ensi vuodeksi!

Koko keikka ei olisi onnistunut ilman erinomaisesta huollosta ja kuskeja; Vesa Vepsä, Emmi Karhu ja Pekka Sillanpää. Erityisesti Vesa teki taas tajunnan räjäyttävän suorituksen junailemalla joukkueen paperityöt, välineet, kisahuollon ja purun.

Harmi Vesan ja joukkueen puolesta, että tämä lienee viimeinen Vesan Oltermanni koska ns. kovana kertausharjoituksena ikäviikate iskee armottomasti. Kaikkien piirimme Oltermanni-joukkueiden puolesta kiitän vilpittömästi Vesaa kunnioitettavasti hoidetusta työstä! Samalla aukeaa huoltopäällikön tehtävä tuleville vuosille. Olen vakuuttunut, että Vesa osallistuu uuden päällikön mentorointiin, joten tehtävään pääsee kivuttomasti sisään.

Ensi vuonna suuntaamme kohti Vaasaa. Ajankohta lienee suunnilleen sama kuin tänä vuonna. 2024 vuoden joukkueen kasaus aloitetaan jo heti kevästä, eli halukkaat ilmoittautukaa sähköpostitse; jori.arrakoski@live.com.

Olen tavalla tai toisella mukana koordinoimassa ensi vuoden joukkuetta.

Jori Arrakoski
joukkueen johtaja

EUNAFOR MED IRINI

08/2022-

Mikä? Merivoimien operaatio EUNAFOR MED Operation IRINI. Eli The European Union Naval Force Mediterranean. Operaatio IRININ:n ensisijaisena tehtävänä on panna täytäntöön YK:n asevientikielto ilma-, satelliitti- ja merikalustoa hyödyntäen. Operaatio IRINI käynnistettiin 1.4.2020 ja se seurasi alueella toiminutta EUNAFOR MED Operaatio Sophiiaa, jonka painopiste oli ihmiskuljetuksen toimintamallin estämisessä.

Anne Huomanen

Välimerellä IRINI-operaation avulla Euroopan Unioni tehostaa pyrkimyksiään valvoa Libyaa koskevaa YK:n asevientikieltoa ja edistää maan rauhanprosessia.

Operaation tukitehtävinä on edistää YK:n toimenpiteiden täytäntöönpanoa Libyasta peräisin olevan laittoman öljynviennin estämiseksi, Libyan rannikkovartioston ja merivoimien valmiuksien kehittämistä ja koulutusta sekä ihmiskuljetusta ja ihmiskauppaa harjoittavien verkostojen liiketoimintamallin hajottamista. Lähde: puolustusvoimat.fi

Olen 25v ylikersantti Anne Huomanen. Nykyinen työpaikkani sijaitsee Rannikkolaivastossa. Työskentelen miinantorjuntaoperaattorina. Osana aliupseereiden urapolkua on kriisinhallintatehtävät. Koen, että näin muuttuvassa maailmantilanteessa on vain ja ainoastaan hyvä saada kokemusta työskentelystä kansainvälisessä sotilasorganisaatiossa. Vaatimuksena operaatioon pääsulle oli irroitettavuus omasta työtehtävästä, terveydellinen tila kunnossa ja Cooperin testissä vähintään 2300m. Kun nämä olivat kunnossa, oli rotaatiokoulutuksen vuoro Säkylässä. Yleensä rotaatiokoulutus on valmistava tehtäviin ja tehtäväalueella toimiseen. Merivoimien operaation toimintaympäristö aluksella on kuitenkin ympäristö, mitä Säkylässä ei voinut harjoitella. Meidän osaltamme keskityttiin enemmän teoriapainotteisesti tulevaan 3kk operaatioon. Kerrallaan operaatiossa palvelee 4 suo-

12/2022

malaista, joista kaksi on aliupseereita ja kaksi upseereita. Yhden rotaation pituus on kolme kuukautta.

Lähtö Italiaan tapahtui 26.8.2022, lensimme Cataniaan. Heti ensimmäisenä pääsimme kokemaan italialaisen työskentelytavan. Matkalaukkuihin lähti pyörimään 55min odottamisen jälkeen, onneksi kaikkien matkatavarat saapuivat. Koronan vuoksi ennen itse alukselle pääsyä tuli suorittaa 5 vrk karanteeni. Tämän matkustuspäivän illan saimme kuitenkin viettää "vapaalla" ja kävimme porukalla missäs muuallakaan kuin pizzalla. Ensimmäinen ilta tuntui aivan lomamatkalta, eikä työltä. Majoituksessa odotti "ystävä" torakka. Onneksi huoneissa oli ilmastointi, sillä ulkona päivisin lämpötila oli 30C paremmalla puolella. Karanteenin aikana ainoa aktiviteetti mitä sai tehdä, oli ulkoilu aidatulla alueella. Pelasimme päivittäin suomalaisten kanssa yhdessä UNO ja SMART10 pelejä. Aika kului hitaasti, sillä päivät toistivat itseään ja oli erittäin odottava tunnelma päästä alukselle.

me kuitenkin viettää "vapaalla" ja kävimme porukalla missäs muuallakaan kuin pizzalla. Ensimmäinen ilta tuntui aivan lomamatkalta, eikä työltä. Majoituksessa odotti "ystävä" torakka. Onneksi huoneissa oli ilmastointi, sillä ulkona päivisin lämpötila oli 30C paremmalla puolella. Karanteenin aikana ainoa aktiviteetti mitä sai tehdä, oli ulkoilu aidatulla alueella. Pelasimme päivittäin suomalaisten kanssa yhdessä UNO ja SMART10 pelejä. Aika kului hitaasti, sillä päivät toistivat itseään ja oli erittäin odottava tunnelma päästä alukselle.

3.9 lauantaina oli se päivä, kun siirryimme alukselle. Paikallinen komentaja ilmoitti lähtöajaksi 0730. Tunnollisina suomalaisina olimme odottamassa paikalla 0725 matkatavaroiden kanssa. Hyvin pian selvisikin, että lähtöaika olisikin vasta 0800. Italialaisille piti ilmoittaa lähtöaika puolituntia haluttua aiemmin, jotta kaikki ovat oikeaan aikaan paikalla. Taas uusi toimintatapa, joka ei tulisi kuuloonkaan Suomessa. Perille sataan päästyämme odotti alus rannassa ja hymy oli herkässä innostuksen ja jännityksen vuoksi. Ensimmäisenä meidät vietiin majoituksiin. Minä majoituin 15 hlön naiskanssissa. Skanssi oli kuuma, kostea ja ahdas. Englannin kielen taitoa 13 henkilöstä, jotka majoittuivat tilassa, löytyi vain kahdelta. Sain ohjeet mikä punkka on minulle ja minkä kaapin saan käyttööni. Ruostetta, likaa ja kosteutta oli kaikkialla. Hytissä ei ollut lainkaan ilmastointia ja 30C ulkona, tuntui rauta-

purkin sisällä lähes tukahduttavalta. Täälläkö pitäisi pystyä nukkumaan?

Ensimmäisen päivän tehtävänä aluksella oli oppia työ, mitä tulisin tekemään seuraavat 3 kuukautta. Perehdyttäjänä toimi edellinen suomalainen BWA eli battle watch assistant. Poislähtevillä oli aikaa perehdyttää meidät uudet suomalaiset tehtäviin 8 tunnissa. Tuon ajanjakson aikana sain ähkyyän asti tietoa mitä pitää tallentaa minnekin, koska täytyy päivittää alusten sijainteja, miten vahdit pyörii, kenen tehtävä on mikäkin yms. Tämän jälkeen olo oli aika tyhjä, että tämänkö perusteella nyt pitäisi osata tehdä töitä. Näin se vain oli.

Vahdit pyörivät kolmessa vuorossa 0430-1300 1300-2000 ja 2000-0430. Samaa vahtia tehtiin viikko kerrallaan ja la-su välisenä yönä kierto vaihtui aina yhteen aikaisempaan vahtiaikaan. Tämän ansiosta yksi vahtipari sain 31h mittaisen vapaan aina kolmen viikon välein. Tämä tuli olemaan ainoa vapaapäivä seuraaviin kuukausiin. Muuten joka päivä oli töitä, välittämättä siitä, olisiko alus rannassa vai merellä.

Alus oli italialainen helikopteritukialus Libeccio vuodelta 1979. 123 m pitkään alukseen mahtui vajaa 200 miehistön jäsentä. Suurin osa henkilöstöstä oli aluksen omaa miehistöä, merenkulku-, talous-, kone- ja helikopterijoukkueet. Alus oli oma yksikkö, minkä sisällä toimi esikunta. Esikunnasta löytyi suomalaisten lisäksi: italialaisia, kreikkalaisia, romanialaisia, saksalaisia, belgialaisia, portugalilaisia ja ranskalaisia. Hyvinkin montaa eri kansalaisuutta ja näin ollen myös montaa eri aksenttia.

BWA:n työtehtäviin kuului sähköpostien lähettäminen, vastaanottaminen ja arkistointi, power point-esitysten teko, tilannekuvan ylläpitäminen, juoksevien asioiden hoito ja erilaisten raporttien kirjoittaminen. Alussa oli paljon opeteltavaa mitä piti tehdä milloinkin ja tuntui että aika loppui kesken vahdissa omien työtehtävien hoitoon. Mitä pidemmälle aika kului niin työn yksitoikkoisuus selkeni. Päiväs-

tä toiseen vahdista riippumatta täysin samat työtehtävät toistuivat. Kun nämä tehtävät oli oppinut, niin työnteko helpottui ja valitettavasti tylsistyi. Työ tapahtui vain tietokoneella, eikä se sisältänyt mitään uutta sen jälkeen kun sen oli

oppinut. Oppimisessa kesti noin ensimmäiset 3 viikkoa.

Ruoka oli italialaisella aluksella erittäin hyvää. Aamupala oli keksejä, kakkua, jogurttia ja hunajaa. Ei siis kovin ravitsevaa. Lounas ja päivällinen koostuivat aina alkupalapastasta, joka oli aina al dente. Alkupalan jälkeen oli grillattua lihaa tai kalaa ja vihreää salaattia. Aluksella oli oma leipomo, missä leivottiin joka päivä tuoreet ciabatta-sämpylät. Yöpala oli päivittäin samaa, margherita pizza. Paksua levypizzaa. Ei täällä ainakaan kalorit jää vajaksi, päinvastoin ruoka oli niin hyvää että annoskokoja täytyi rajoittaa.

Vapaa-aika kului kuumuutta pakoilla. Koko syyskuu oli vielä 30C lämmintä. Aluksen ilmasto oli ilmeisesti olemassa, mutta se oli rikki. Sisällä oli niin kuuma, että lakanat olivat jo kosteat niihin mennessä ja hiki valui jo vain maatesa.

Treenattua tuli lähes päivittäin merellä sekä rannassa ollessa. Rannassa treenit olivat cardio-painotteisia esim. laiturilla juoksua tai kävelyä. Merellä ollessa aluksen kuntosalit ja helikopterikansit tulivat tutuiksi. Täällä oli tapana ottaa painot salilta ulos helikopterikannelle ja treenata aurin gonpaisteessa. Erittäin kivaa ja aurinkoa pystyi ottamaan samalla kuin treenasi Välimeren välkeessä. Tein yksi päivä kokeilumielessä yhden leuan joka 20s, kunnes ei enää pysty tekemään yhtään toistoa. Edellisen kerran olin saanut tehnyt 73 toistoa. Nyt aurin gonpaisteessa ja hyvän treenikuukauden jälkeen leukoja kertyi 103.

Kuukausi vietettiin italilaisella aluksella, kunnes oli aika siirtyä kreikkalaiselle alukselle. Tämä oli nimeltään HMS Aegean, 130m pitkä alus, rakennettu 1976. Täällä majoituin 12 hengen naiskanssissa, jossa meitä nukkui kuitenkin vain 6 naista. Aika paljon väljempi asua, mikä oli erittäin positiivista edeltävän aluksen ahtauden jälkeen. Aegeanilla aliupseerit ja upseerit esikunnasta söivät ja viettivät aikaa samassa messissä eli aluksen "olohuoneessa". Libecciolle esikunnan

aliupseerit ja upseerit söivät erillisissä messeissä aluksen oman miehistön kanssa. Tämä muutos oli kiva, sillä nyt pääsi tutustumaan paremmin muihinkin kuin aliupseereihin esikunnasta. Ruoka tarjottiin valkoisilla pöytäliinoilla päällystettyihin pöytiin ja korjattiin edestä pois messipalvelijoiden toimesta. Tähän oli alussa totutteleminen. Jos tahdot lisää ruokaa niin pyysit sitä palvelijoilta, ruokailun loppuun jos tahdot hedelmän niin se tuotiin posliinilautasella eteen jälkiruokahaarukan ja veitsen kera. Ajan kuluessa tämä alkoi tuntua normaalilta, sillä messipalvelijoiden ainoa työ aluksella oli tarjoilla ja siivota upseerimessissä.

Eri satamissa tuli käytyä reissun aikana Italiassa ja Kreikassa. Alun koronakaranteenin jälkeen ei ollut enää muita rajoituksia, vaan satamassa ollessa sai vieraila kaupungeissa vaikka koko päivän, kunhan oma vahti tuli suoritettua. Edelleen pyörivät samat kolmivahdit, viikko kerrallaan samaa aikaa. Italiassa kävimme Cataniassa, Augustassa ja Tarrantossa. Kreikassa Kreetalla, Patrakessa ja Salamissaarella, mikä oli Ateenan vieressä. Tällöin pääsi vierailemaan myös Ateenan nähtävyyksissä. Tällaiset satamapäivät, joita oli noin 30% koko reissun päivistä, olivat erittäin piristäviä ja paransivat henkistä jaksamista.

Yhteydet toimivat satamissa parhaiten. Kotiin pystyi soittamaan normaalisti puheluita tai videopuheluita. Merellä ollessa olimme satelliittipuhelimien varassa, joita pystyi käyttämään noin 15min päivässä. Tämä oli puhelin, johon ei pystynyt soittamaan takaisin. Aina edeltävän puhelun lopussa sovin soittavani kotiin esim. huomenna noin klo 1915. Jos puheluun ei vastattu, niin pahimmillaan siinä oli päivän ainoa yhteys kotiin.

Tämän takia arvosti aikaa satamissa. Sai myös syödä ulkona, liikkua rannassa ja käyttää muitakin kuin työvaatteita. Ehkä tärkeimpänä kuitenkin alus ei keikkunut rannassa kiinni ollessa. Merenkäynti muuttui syksyn edetessä rajummaksi ja rajummaksi. Välillä jouduimme siirtymään pois

tehtävältä huonon kelin vuoksi. Tämä oli turvallisuustekijä, melkein 50v aluksen rungon suojelemisen vuoksi. En olisi halunnut joutua merihätään Välimeren aaltoihin keskellä käytännössä ei mitään.

Merisairautta oli joillain havaittavissa, itse vältyin tältä. Kokemus kotimaasta hyvinkin paljon pienemmältä alukselta ja siellä Itämeren lyhyisiin ja teräviin aaltoihin tottuminen oli selvästi avuksi. Pisin aika mikä keikuttiin oli useita vuorokausia putkeen ensin aina 5 s toiseen suuntaan ja sen jälkeen 5 s toiseen. Tässä myllerryksessä ei tehnyt mieli treenata tai tehdä mitään muuta kuin oma vahti, käydä syömässä ja viettää loppuaika horisontaalisesti sängyssä.

Kreikkalaisen aluksen ruoka oli monipuolisempaa kuin italialaisen. Aamupalalla oli myös leivoksia, mutta myös silloin tällöin kananmunaa, jogurttia ja hedelmiä. Lounaaksi ja päivälliseksi oli tyypillistä kreikkalaista ruokaa. Oli pastaa, riisiä, lihaa, kalaa, äyriäisiä ja kasviskeittoa. Lempi ruoaksi muodostui "fakes" eli linssekeitto. Tätä oli viikoittain tarjolla ja se ei pettänyt. Lisukkeena ruoalla oli aina tuoretta leipää, sillä tälläkin aluksella oli oma leipomo.

Myös fetaa sai syödä riittävästi eli vähintään joka toinen päivä. Kreikkalainen tapa syödä fetaa oli lisukkeena erilliseltä lautaselta. Fetapalan päälle laitettiin oliiviöljyä, pippuria ja oreganoa. Erittäin hyvää, mutta 2 kk putkeen oli riittävästi tätäkin.

tehtävältä huonon kelin vuoksi. Tämä oli turvallisuustekijä, melkein 50v aluksen rungon suojelemisen vuoksi. En olisi halunnut joutua merihätään Välimeren aaltoihin keskellä käytännössä ei mitään.

Kessun palkka

Palkkaus oli yksi iso motivaattori lähteä reissuun. Palkka koostui kolmesta osasta: peruspalkasta 3921€/kk, meripalvelulisästä 131€/pvä ja verottomista päivärahoista 44€/pvä. Muihin operaatioihin nähden merioperaatiot ovat tuottoisimpia juuri tuon meripalvelulisän ansiosta. Kessun palkka oli siis bruttona yli 9000€/kk.

Muita motivaattoreita reissuun lähtöön oli oppia työskentelemään multikansallisessa ympäristössä, kehittää omaa osaamista käyttäen englantia työkielenä, verkostoitua muiden maiden merisotilaiden kanssa ja saada kokemusta tulevaisuutta varten.

Nämä tavoitteet täyttyivät ja mahtavien muistojen lisäksi koen olevani aliupseerina kokonaisvaltaisesti osaavampi. Reissu oli sopivan pituinen eli hieman reilu 3 kk. Tässä ajassa oppi työn, mutta pidempään ei olisi jaksanut työn yksitoikkoisuutta.

Alus on ympäristönä myös sellainen, ettei siellä saa yksityisyyttä tai pääse pois silloin kun haluaa. On siis kestävä, vaikka olisi huonompikin päivä menossa. Koen että tämä paransi henkistä kestävyttä ja jatkossa osaan arvostaa kotona oloa, omaa työtäni ja läheisiä entistä enemmän. Toivotan tsemppiä tuleville rotaatioille ja vettä kölin alle.

Anne Huomanen

Sissien jäsenkysely

Kiitos kaikille Sissien jäsenkyselyyn vastanneille!

Tämän vuoden tammikuussa järjestettiin jäsenkysely, johon saatiin 141 vastausta. Vastanneista 30 % oli ollut sissien jäsenenä alle vuoden, 21 % vuodesta viiteen vuotta ja 49 % oli ollut jäsenenä pidempään kuin viisi vuotta. Vastaaajista 32 % ei ollut osallistunut yhteenkään tapahtumaan vuoden 2022 aikana, kun taas 50 % vastaaajista oli osallistunut yhdestä viiteen tapahtumaan ja 17 % oli osallistunut yli viiteen tapahtumaan vuoden 2022 aikana.

Kyselyn Net Promoter Score (NPS), eli "Miten todennäköisesti suosittelet meitä ystävälle?" oli 55. NPS mittaa niin kutsuttua suositteluindeksiä asteikolla -100+100. Pärjäsimme siis varsin mainiosti.

Vastaaajat kokivat myös, että Sissien tiedotus toimintaan liittyvissä asioissa on sujuvaa yleisarvosanan ollessa 4,08 (1 = ei sujuvaa ; 5 = erittäin sujuvaa), mutta avointen vastausten perusteella kehitettävää kuitenkin on. Yleisesti kyselyn tulokset kertovat, että jäsenkunta on toimintaan tyytyväistä.

Kyselyssä saatiin arvokasta tietoa jäsenistömme toiveista sekä toiminnan kehittämisen kohteista. Jäsenkyselystä nousi kolme erityistä teemaa, joiden kehittämistä varten Sissiparlamentti on laatinut toimintasuunnitelman: ammunta, maasto-toiminta/koulutus ja viestintä jäsenistölle. Kysely on tarkoitus toistaa vuosittain.

Kyselyyn vastanneiden kesken arvottiin kolme Varustelevan lahjakorttia. Arpaonni suosi tällä kertaa T.Värettä, R. Pietiläistä ja S. Laurenia. Lahjakortit toimitetaan heille postitse.

Ampumatapahtumien lisääminen oli yksi toivutuimmista toimintamuodoista. Yli 35 vastaajaa toivoi lisää ammuntaa eri muodoissa. Sisseillä on tulevaisuudessa mahdollisuus osallistua Kaartin jääkärirykmän killan ampumavuoroille Santa-haminassa, jossa on mahdollista harjoitella kivääricaliiperin aseilla. Myös Reserviläisten am-

pumaratayhdistyksen uusi ampumarata valmistuu hyvää vauhtia Keravalle. Sissit tulevat järjestämään ampumatapahtumia uudella radalla. Ratavuorojen määrät ja aikataulut selviävät myöhemmin. Näiden ansiosta saamme lisää ampumavuoroja kevään ja kesän aikana. Uudet ampumavuorot kaipaavat lisää ammuttajia: mikäli sinulla on kokemusta ampumarjoittelusta ja olet kiinnostunut siirtymään myös ammunnanjohtajaksi, ota rohkeasti yhteyttä ampumatoimikuntaan (ammunta(at)stadinsissit.fi).

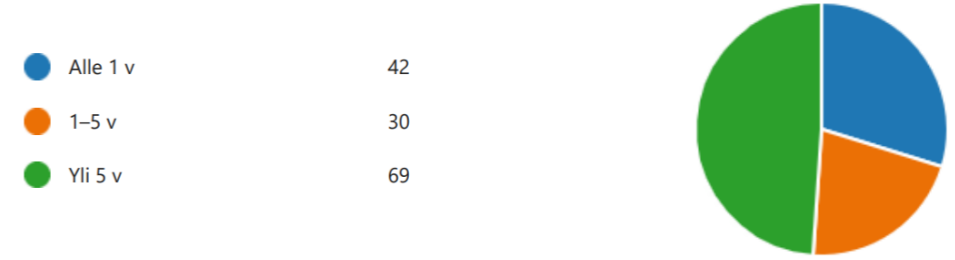
Erilaiset koulutus- ja maastotapahtumat keräsivät myös kannatusta: toiveissa oli niin matalan kynnyksen tapahtumia kuin erikoiskoulutusta, esimerkiksi tiedustelusta ja muista sotilaan taidoista. Ensimmäinen tällainen tapahtuma, "Sissi suunnistaa" -kurssi, pyörähtää käyntiin maaliskuun lopulla. Tarkoitus on järjestää myöhemmin muun muassa erätaitoihin liittyvää koulutusta. Tarkempia tietoja näistä tulee myöhemmin.

Kolmantena teemana kyselyssä nousi viestintä: yli 20 vastaajaa nimesi viestinnän eri muodoissa kehityskohteeksi. Tietoa tapahtumista toivottiin nykyistä aiemmin. Tähän onkin luvassa parannusta. Lisäksi vastaaajat toivoivat tietoa esimerkiksi Sissiparlamentin tai eri toimikuntien toiminnasta. Sissien Instagramissa ja myöhemmin Sissisanomissa tullaan esittelemään parlamentin ja toimikuntien toimintaa. Lisäksi kevään aikana lähetetään kysely halukkuudesta osallistua toimikuntien toimintaan ja tapahtumien järjestämiseen.

Näiden lisäksi kyselyssä tuli monta hyvää uutta ideaa erilaisiksi tapahtumiksi tai toiminnan muodoiksi. Kaikki toimikunnat ja tapahtumat kaipaavat lisää aktiivisia tekijöitä: mikäli sinulla on intoa tai osaamista lähteä järjestämään tai kouluttamaan tapahtumissa, ota rohkeasti yhteyttä puheenjohtaja(at)stadinsissit.fi

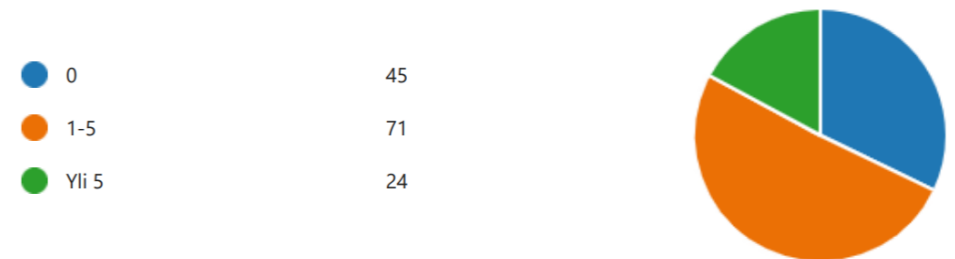
Työryhmä:
Henri Nousiainen, Maria Vanonen, Henri Tourunen ja Vesa Vepsä

Kuinka kauan olet ollut Sissien jäsenenä?

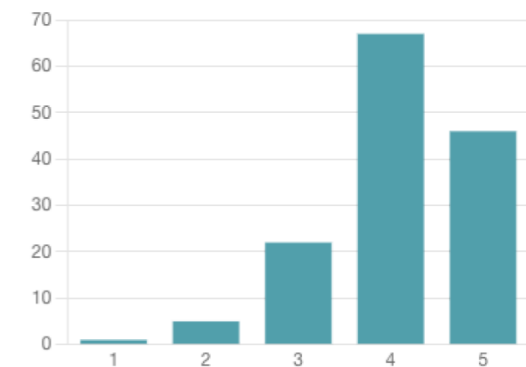
Jäsenyyden kesto

Kuinka moneen tapahtumaan olet osallistunut vuoden 2022 aikana?

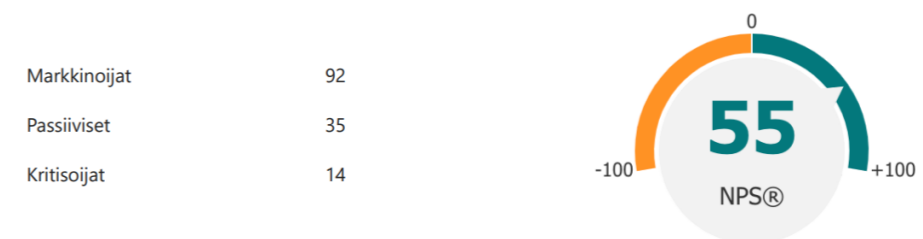
Tapahtuma-aktiivisuus

4.08
Keskimääräinen arvio

Palaute tapahtumista ja toiminnasta

Miten todennäköisesti suosittelet meitä ystävälle?

Yleinen tyytyväisyys ja suositeltavuus

Sissien perinteikäs Pahkis 2023 -harjoitus järjestetään 22.-24.9.2023 Haminassa

Pahkis23 on sotilaallisia valmiuksia palveleva, soveltava paikallispataljoonan tiedustelujoukkueen toimintaan liittyviä taitoja testaava harjoitus. Harjoituksen tavoitteena on tilanteenmukaisen toiminnan myötä kouluttaa ja testata taistelijoita eri rooleissa ja tehtävissä.

Pahkis-harjoitus tarjoaa tekemistä taistelijoille eri rooleissa

Osastot **Vihreä** ja **Ruskea** kilpailevat harjoituksessa keskenään ja suorittavat annettuja tehtäviä. Tehtävien aiheita voivat olla esimerkiksi alueen ja kohteen tiedustelu, alueen valvonta, ensiapu, sovellettu ammunta, voimankäyttö, tulenjohto, vanginsieppaus, häirintäisku sekä koottu isku.

Harjoituksen koulutus on nousujohteista ja johtaa opitun soveltamiseen tehtävissä. Johtajat saavat johtamiskokemusta kaikilla tasoilla (partio, ryhmä, joukkue). Osastoissa toimiminen edellyttää kohtalaista kuntoa ja sekä kykyä toimia maasto-olosuhteissa.

Kiinnostaako toiminta jommassakummassa osastossa? Ilmoittaudu MPK:n kurssikalenterista kurssille ”Pahkis 23 tiedusteluharjoitus”.

Rauhallisempaa toimintaa haluaville on mahdollista osallistua muihin tehtäviin

Harjoituksen järjestävät osastot Tehtävät, Operaatiokeskus, Viesti ja Huolto.

Tehtävät ja vastaosasto **Keltainen** suunnittelevat ja valmistelevat osastojen suorittamat tehtävät. Tehtävissä on tarjolla mielenkiintoista ja monipuolista tekemistä eri aselajien osajille.

Operaatiokeskus vastaa harjoituksen tilannekuvan ylläpitämisestä ja pelaamisesta osastoille vuorokauden ympäri. Mikäli sinulla on kokemusta operaatiokeskuksessa toimimisesta esimerkiksi Paikallispataljoonan esikuntatyöskentely (ESIK) -kurssin kautta, hyppää mukaan operaatiokeskukseen.

Viesti suunnittelee ja vastaa harjoituksen viestitoiminnasta. Viestipäällikön alaisuudessa toimii viestiryhmä, jonka taistelijat rakentavat harjoituksen viestiyhteydet ja toimivat harjoituksen viestikeskuksen päivystäjinä. Mikäli radiot ja sanomalaitteet ovat sydäntäsi lähellä ja saat qson kulkemaan, viesti voisi olla paikkasi Pahkiksella.

Huolto vastaa harjoituksen perustamisesta ja purusta sekä harjoituksen yleisestä huollosta. Voimassa oleva Puolustusvoimien B-ajolupa on tarpeellinen. Huollossa on tarve taistelijoille, joilla on kykyä tarttua toimeen ja jaksamista kantaa raskaita esineitä.

Huomioi, että Pahkis23-harjoitus on sotilaallisia valmiuksia palveleva harjoitus, joten osallistujien tulee olla suorittanut varusmiespalveluksen tai naisten vapaaehtoisen asepalveluksen. Kaikissa tehtävissä edellytetään kykyä liikkua maastossa. Harjoitus järjestetään MPK:n kurssina.

Kiinnostaako toiminta tehtävissä, vastaosasto Keltaisessa, operaatiokeskuksessa, viestissä tai huollossa? Ota yhteyttä harjoituksen johtaja **Maria Vanoseen**, pahkis@stadinsissit.fi tai puh 040 596 4296 ja kerro, mitä haluaisit tehdä harjoituksessa. Saat samalla myös ilmoittautumisohjeet, mikäli haluat osallistua harjoituksen järjestelytehtäviin.

Sissihiihto 14.-15TAM23

Maastotoimikunnan vuotuinen, jo perinteeksi muodostunut sissihiihto järjestettiin nyt ensimmäistä kertaa. Tapahtuman tarkoituksena oli 24h maastoharjoitus Sisseille tunnetulla laavulla. Varusteina henkilökohtaiset varusteet yön yli selviytymiseen, maastossa majoittumiseen ja maastontiedusteluun partiokoossa. Nelimiehisen partion liikkumisen oli määrä tapahtua liukulumikengillä.

Runsasluminen alkutalvi lupasi tapahtumalle ja varusteiden testaamiselle hyvät olosuhteet, mutta tapahtuman lähestyessä suojakeli ja vesisateet sulattivat lumet lähes olemattomiin jättäen vain noin 15-20 cm lumipeitteen, paljastaen kivet ja kannot maastosta. Keli oli nytkin sateinen ja hiihdosta oli luovuttava, eikä partio suunnannut enää aiemman suunnitelman mukaisesti kohti Pilkutinta. Sen sijaan partio päätti jalkautua laavulle keskittyen tukialue toimintaan ja itsensä huoltamiseen.

Toiminnan suunnittelemisen kannalta tämä merkitsi useita seikkoja. Ensinnäkin Partion miesten oli huolehdittava kenttähygieniasta, nesteytyksestä, ruokahuollosta ja riittävästä levosta.

Partiolle mukaan annettu telttasaunan pystytys ja lämmitys aloitettiin viipymättä. Tulet saatiin syttymään ja ensimmäiset eväät olivatkin nopeasti tekeillä laavun tulipaikalla. Mukaan pakatut ja selviytymisen kannalta tärkeiksi osoittautuneet härän sisäfilee ja lettutaikina maistui erityisen hyvin.

Illan pimetessä saunomista jatkettiin ja joessa kastauduttiin. Tulevia toimintasuunnitelmia hahmoteltiin ja keskustelu olikin ajoittain hyvinkin vilkasta. Monta hyvää ideaa rikkaampana partio lopulta vetäytyi makuupusseihin, laavun antaen suojaa kevyeltä sateelta.

Alkuperäisten suunnitelmien toteutumatta jättämisestä huolimatta vajaaksi jäänyt vuorokausi laavulla oli kuitenkin erittäin antoisa ja hyvin onnistunut.

Ensi vuonna uudestaan, ehkä silloin päästään jo hiihtämäänkin.

Maasto

Tervetuloa kevätsaunaan perjantaina 9.6.

Sissien kevätsauna kokoaa yhteen sissit eri toimikunnista. Tule viettämään rento ja hauska ilta yhdessä muiden sissien kanssa ruoan ja saunomisen merkeissä sekä tutustumaan uusiin sissiveljiin ja -sisariin! Saunalla on tarjolla pikkusuolaista 5 euron käteiskannatusmaksua vastaan.

Kevätsauna järjestetään Kaartin jääkäriyrykmentin killan saunalla Santahaminassa perjantaina 9.6. klo 17.39–22.00.

Saat ilmoittautumislinkin sähköpostiisi sissipostissa toukokuussa. Tilaisuuteen tulee ilmoittautua sähköpostilinkin kautta viimeistään 31.5.

Perinteisesti saunan juomahuollosta vastaavat kevään/kesän/syksyn/talven aikana ylennetyt ja palkitut. Juomien toimitusmaksu on 25 €, joka sisältää lavan juomaa sekä suoran toimituksen saunalle.

Sissitili: FI04 4055 5610 000429.

Voit myös vaihtoehtoisesti toimittaa juomat henkilökohtaisesti saunalle.

Lisätietoja saat sissipostissa sekä huoltotoimikunnan Marialta, Maria Vanonen, huolto@stadinsissit.fi, puh. 040 596 4296

Varaa kalenteriisi myös perinteinen joulusauna perjantaina 24.11.2023

Tervetuloa saunomaan!

